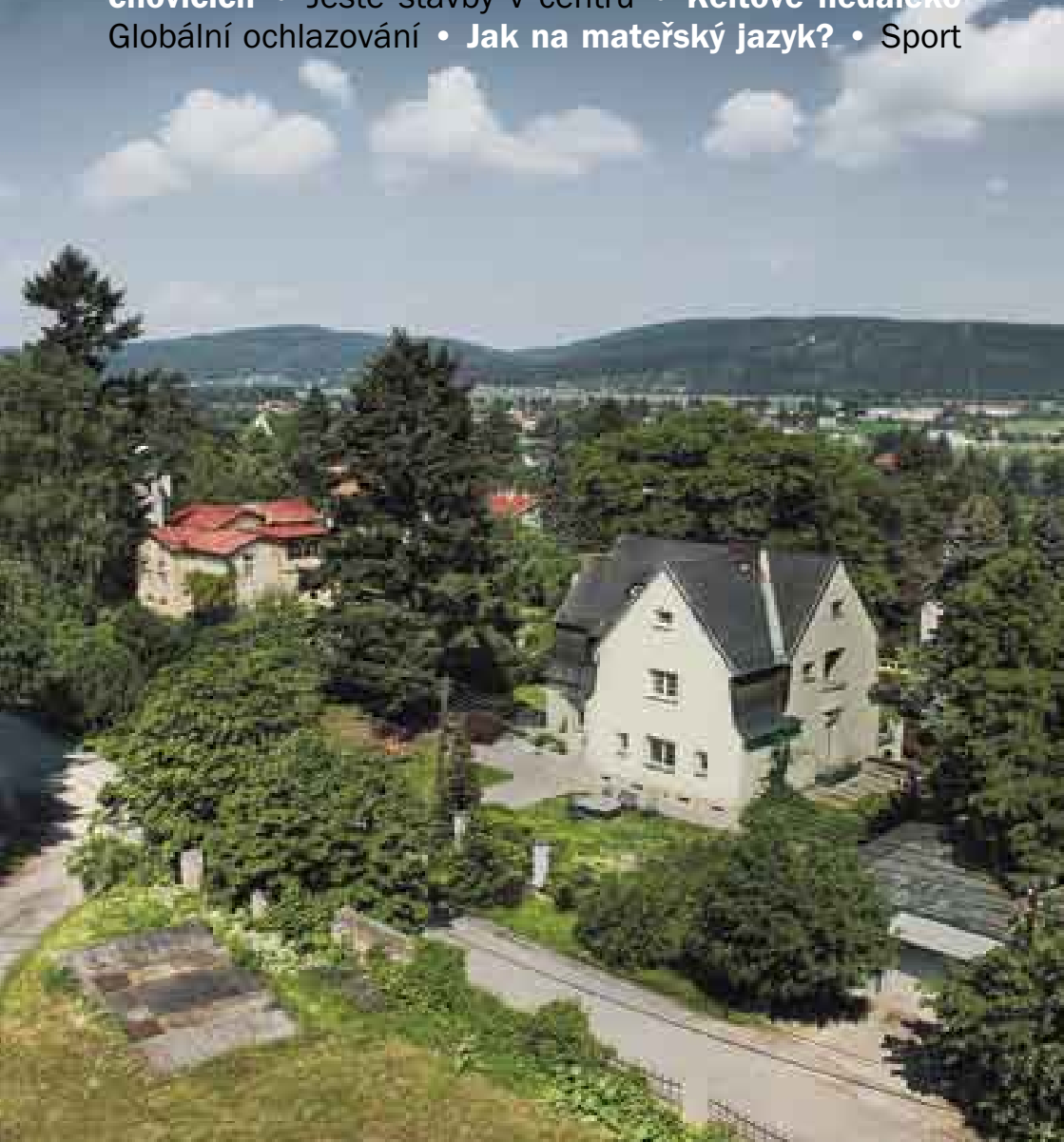

Dobřichovické Kukátko

Čtvrtletník aneb čtvero ročních dob v životě věcí, slov, nápadů, zvířat, lidí.

Letní kultura • **Bolí Vás záda? JUDr. O. Klapka v Dobřichovicích** • Ještě stavby v centru • **Keltové nedaleko**
Globální ochlazování • **Jak na mateřský jazyk?** • Sport

DOB-Invest a.s.

- výstavba a prodej bytů a obchodů
- pronájem nebytových prostor
- správa nemovitostí
- realitní činnost

O připravovaném projektu pokračuje diskuse uvnitř čísla.

DOB-Invest a.s.:

Za Mlýnem 2, 252 29 Dobřichovice, www.dob-invest.cz, dob-invest@dob-invest.cz
Tel.: 257 712 630, 221 884 850, 606 620 920 / Fax: 257 712 398, 221 881 860

Tepelná čerpadla

Výrobce ve Vašem regionu

Jesy®

- » Vytápění rodinných domů
- » Ohřev teplé užitkové vody
- » Ohřev vody v bazénu
- » Lze kombinovat se solárními panely

**Systém vzduch-voda
země-voda
voda-voda**

Na Cvičírně 188 • 267 27 Liteň • tel.: 311 684 298, 602 325 788
e-mail: jesy@jesy.cz • web: www.tepelnacerpadla.info

LA FONTANA_{,s.r.o.}

VINI E SPECIALITÀ ITALIANE A.D. 1994

- V naší "Enotece" najdete přes 300 druhů italských vín a Grappy.
- V naší "Cucina" najdete přes 200 druhů italských specialit jako např. „Antipasto, Prosciutto, Salumi, Parmiggiano, Aceto Balsamico, Pasta, a.t.d.)
- Dále nabízíme Sommeliérské služby, Catering (Svatby a Firemní akce), Cestování (Vinitaly 2009) a.t.d.

PŘIJĎTE K NÁM S TÍMTO INZERÁTEM A VYCHUTNEJTE SI ŠÁLEK KÁVY ZDARMA

5. května 432
252 29 Dobřichovice
(areál bývalého statku)
Telefon: 257 71 13 63

Pondělí: zavřeno
Úterý: 15-20 hod
Středa-Sobota: 11.30-20 hod
Neděle: 13-20 hod

prověřené ojeté vozy

více na www.srba.cz

www.rembrandt.cz

Navštivte naše WWW stránky a vyberte si v novém internetovém obchodě ze široké nabídky uměleckých reprodukcí obrazů s loveckou a mysliveckou tematikou, kalendářů pro rok 2009, mysliveckých doplňků a dětských zbraní.

- slevové pondělky
- soutěže o hodnotné ceny
- pro stálé zákazníky možnost nákupu za klubové ceny
- objednávky vyřizujeme do sedmi pracovních dní
- garantujeme možnost vrácení zboží do 21 dní bez udání důvodů
- průběžné informování o stavu objednávky on-line
- zboží zasíláme na dobírku

Rembrandt s.r.o., Všenorská 265, 252 29 Dobříchovice, Tel./fax: 00420 257 712 287, e-mail: diana@myslivci.cz

Bazény a příslušenství

- Zastřešení
- Tepelná čerpadla
- Bazénové doplňky
- Zahradní jezírka
- Těžká fólie
- Prodej a montáž
- Servis a údržba
- Bazénová chemie
- Vířivé vany
- sauny

Pražská 799, 252 29 Dobříchovice
tel./fax: 257 710 797 • e-mail: anes@volny.cz

O důmyslném psaní

A Mistr Sun pravil
Toto je zákon básnického umění:

Stát pevně na vlastních nohou
zatímco se všichni navzájem podpírají
Jít cestou kterou se nikdo neodvážil dál
Být neomylně jiný než druzí
Vnukat závist a strach
Být nezranitelný

Napsat sto básní a vydat sto knih
to není nejvyšší meta
Napsat jednu báseň
která by nahradila knihu
napsat jednu knihu
která by nahradila knihovnu
to je skutečná nejvyšší meta

Znamení vrcholné básnické umění
znamená přijít s něčím novým
neočekávaným
ale co všichni věděli že jest

Druhá možnost je dosáhnout vrcholu
umění druhých
Třetí východisko
bojovat s nejpřednějšími
Poslední
praubohý způsob
vyrovnávat se nejlepšími

Spolehlivé pravidlo pro každého písničáka
jenž nechce zůstat poslední:
Píšeme když jiného nezbyvá ...

Kniha o důmyslném útoku

A mistr Sun pravil
Obecná pravidla vedení války:

Hlavní je zachovat
jednotu vlastního státu
až na druhém místě je
rozpráší cizí vojsko

Hlavní je uchovat
celistvost vlastních vojáků
až na druhém místě je
rozdrtit cizí oddíl

Hlavní je uchovat
celistvost vlastních oddílů
až na druhém místě je
zničit cizí řady

Nejlepší není ten
kdo v stovce bitev stokrát zvítězil
ale je nejlepší
kdo cizí vojska pokořil bez bitvy

Je vrcholem válečného umění
potřít nepřítele důmyslem
Pak teprve přijde umění
zbavit ho jeho spojenců
Až potom je umění
srazit se s ním ve zbraní
Tím úplně posledním uměním
je zaútočit na jeho hradby

K obléhání opevněných měst přistoupím
teprve když není zbytlí ...

*Když v roce 1949 vstoupilo do české literatury třináct knih Mistra Suna **O válečném umění** v překladu sinologa a literárního vědce Oldřicha Krále, stalo se cosi zvláštního: tento text si přečetl básník Jiří Kolář a vytvořil pozoruhodnou básnickou repliku **Mistr Sun o básnickém umění**. Kolář převedl myšlení i řeč od válečného zápasu k zápasu tvořivému. A mravním potesem, důmyslem i řečí stanul čínskému originálu blíž, než Králův překlad, který mu byl vodítkem. Jeho dílo ale našlo další odezvu a inspiraci právě u Oldřicha Krále, jenž se inspirovan Kolářovým přístupem, pustil v 90. letech do nového překladu Mistra Suna. Vznikla tak neobyčejná dvojice textů, kterou letos ve společné knize jasnozřivě vydalo smíchovské nakladatelství Dokořán. Z této pozoruhodné a sličné knížky dnes přinášíme ukázkou. (Oldřich Král, **Mistr Sun o válečném umění** – Jiří Kolář, **Mistr Sun o básnickém umění**, Praha, Dokořán, 2008, s. 44 - 47).*

Než ponoříte nohy do oceánů PŘEČTĚTE SI LETNÍ KUKÁTKO!

Vážení čtenáři, zatímco známý klimatolog a odborník na všechno a zejména na národní knihovny, se s Já sobě vlastním domnívá, že ti, co mají jiný názor než On, ho mají jen proto, že On má ten, který má, ten svůj a jediný správný, zatímco jarní příroda zarytě pracovala na udržení svého trvale udržitelného rozvoje a spravovatelé věcí veřejných neméně zarytě na udržení trvale udržitelného rozvoje svých koryt i koryt těch, „co spolu mluvíme“ ..., redakce Kukátka s výkřikem *ni zisk, ni slávu!* usedla ku přípravě letního čísla. A tak než definitivně zamknete své stoly, kanceláře a skříňky na osobní věci, tresory na šperky a rodná i rodinná hnízda, než zapnete alarmy a ponoříte nohy či kola do prachu cest nebo vod řek, rybníků, ba i moří a oceánů, postůjte či posedte chvíli s letním Kukátkem. Najdete v něm řadu zajímavostí. Jakýchpak? Např. v rubrice Aktuality najdete pokračování virtuálního kulatého stolu s debatou o výstavbě v centru. Dotkneme se ale také závažné problematiky globálního ochlazo-

vání. Doporučíme Vám dobrou adresu ku řešení problémů s rodným jazykem i zajímavý výlet za Kelty ve Stradonicích. Znovu se vrátíme s Františkem Havlíkem ke statkům a usedlostem v Dobřichovicích v 19. století. Přineseme také portrét JUDr. O. Klapky, občana Dobřichovic a pražského primátora, popraveného nacisty. Stranou nezůstanou samozřejmě ani novinky z kultury a sportu. Nabízíme další novinku, de facto jakousi plovoucí podrubriku, nazvanou prozatím pracovní Tip Kukátka. Tu bychom rádi dávali dál informace o zajímavých počinech obecně kulturních či společenských, hudebních, výtvarných, divadelních, edičních a pod. Bude proto prolínat několika relevantními rubrikami Kukátka podle tématu, k němuž se bude vázat. Znovu děkujeme za všechny Vaše ohlasy a těšíme se na další. Oceníme také, když nám dáte vědět, co byste ještě v Kukátku kromě stávajících rubrik rádi viděli a četli. Na způsobu distribuce tištěné verze Kukátka se nadále nic nezmění. Kromě

tištěné podoby (v níž by se mělo dostat na náklady vydavatele do všech dobřichovických domovních schránek, a nedostane-li se k někomu, pak dejte vědět) rozesíláme Kukátko též elektronicky ve formátu pdf. Jakýkoliv nový zájemce může o tuto formu požádat. Rádi náš seznam rozšíříme. Naopak, nepřejete-li si Kukátko dostávat v elektronické podobě, samozřejmě Vás ze seznamu adresátů vyřadíme, pokud nám dáte vědět.

Pokud jde o elektronické verze příspěvků, přijímáme běžné formáty, nejlépe však „.doc“ či „.rtf“, dovolujeme si však požádat, abyste svůj text nijak speciálně neformátovali, ulehčí nám to naše vlastní zpracování textu. Rovněž nám usnadní práci, jsou-li zaslané příspěvky vykořisťované a jsou-li co nejméně ve sporu s jazykovou normou. Děkujeme Vám za pochopení a na Vaše příspěvky a reakce se těšíme.

Přejeme Vám pěkné chvíle s letním Kukátkem a krásné letní dny.

Vaše redakce

Letní zastavení	5
Slovo redakce	6
Aktuality / Kulatý stůl	8
Z našeho života	12
Tip na výlet	13
Dobrá adresa	16
O zdraví	18
Z historie	20
DOŇA BŘICHONKA / Komiks	23
Osobnosti	24
Kultura	26
Sport	33

Dobřichovické Kukátko

Registrováno Ministerstvem kultury České republiky pod č. MK ČR E 12574.

Vydává Dobřich s. r. o.,

řídí redakční rada ve složení:

Ing. Vladimír Bezděk, Doc. RNDr. Emil Calda,
Ing. Daniel Havlík, PhDr. Jiří Matl (předseda),
Jana Váňová.

Grafické zpracování: Atelier ŽŮ (info@zxu.cz)

Tisk: Ofsetová tiskárna SWL

Středohorská 549, 104 00 Praha 10 – Uhřetěves

Uzávěrka tohoto čísla 15. 5. 2008.

Uzávěrka příštího čísla cca 15. 8. 2008.

Adresa:

Jiří Matl, Strmá 139, 252 29 Dobřichovice
(dobrich.kukatko@centrum.cz).

Distribuuováno laskavou péčí dobřichovických poštovních doručovatelek a smluvních partnerů. Kukátko můžete také obdržet e-mailem ve formátu PDF a najdete je rovněž na Internetu v rámci stránky www.Dobrichovice.cz nebo www.dobrich.cz

Fotografie na titulní straně: Atelier ŽŮ

VÝSTAVBA V DOBŘICHOVICÍCH

dopis čtenáře

Vážený pane inženýre Havlíku, nechtěl jsem původně obtěžovat redakci ani Vás osobně dalším příspěvkem. I proto ne, že jsme se mezitím osobně setkali a o některých věcech jsme spolu hovořili.

Přesto jsem změnil svůj názor, neboť jsem byl překvapen množstvím souhlasných reakcí našich spoluobčanů na obsah mého příspěvku. Proto jsem si řekl, že by bylo dobré, aby se lidé od Vás dozvěděli více, než to, co jste dosud napsal. Nebylo by dobré tuto diskusi nyní ukončit (budete-li stále mít o ni zájem). Zejména proto ne, že plánujete výstavbu „Nároží“.

Budova E je téměř hotová, s výškou se již asi nedá nic dělat. Obklady budovy z imitace leštěného mramoru (nebo nějakého podobného obkladu) působí také městsky. Až bombasticky. Nelíbí se mi to. Naštěstí obklady se dají časem vyměnit. Ale poslední patro asi neuřízneme.

Tématem dneška ale už není E-čko, ale „Nároží“. Říkáte, že špatně vypočtená výška budovy E se již nemůže opakovat. Bohužel, může. Na obale Kukátka jasně ukazujete, že co nezískáte na výšce, získáte na hmotě stavby. Vždyť „Nároží“ působí skoro ještě mohutněji než E-čko. Tím, že má rovnou střechu, se jeho hmota opticky zvýšila nad krovky vedlejších domů. Co je platné, že „nejvyšší bod přestavěné budovy je níže než hřeben budov z 1. a 2. etapy výstavby na Palackého náměstí“. Výsledek je opticky nepřijatelný. Z pohledu developera uznávám námitku, že v nejvyšším podlaží budovy získáte prostory, které ve vedlejších, starších budovách nejsou. Ale za jakou cenu?

A co architektonický návrh? Vnější vzhled?

Ještě stále se mnou nesouhlasíte, že jedinou výhodou pro vesnici, která se stala městem, je, že stavební úřad těžko zamítne stavbu moderního městského obytného domu, když jsme „ve městě“? „Nároží“ je normální městská budova, která by se hodila na kterékoliv pražské náměstí. Zkusíte mne přesvědčit, že se mýlím.

Říkáte, že „Nároží“ chcete pojmut jako budovu, která bude zvláštní, jedinečná. Bude dominantou Dobřichovic. Je to opravdu nutné? Nestačí, aby byla vkusná, příjemná k užívání, oku lahodící. Nestačí, aby dobře zapadla do převládajícího charakteru zástavby? Určitě jste zažil příjemný pocit venkovského nebo maloměstského náměstí někde u nás, ale třeba i v Rakousku nebo Německu, které je útulné a vyzývá k zastavení, poklábosení se sousedy při vínu či pivu? Myslím, že tradice je hodná následování. A tradice vesnické zástavby je člověku blíže než činžáky, které přinesla do architektury průmyslová revoluce a rozmach továrních nocleháren - tehdejších měst.

Je nutné, aby si Vás, pokračovatele rodu Havlíků v Dobřichovicích, spojovali Vaši spoluobčané s rozporuplnými stavbami přímo v centru všem na očích? Jde Vám o prestiž? Nebo stavíte také svoje karlické sochořadí? Nejsem ani provokatér, ani škarohlíd a ani nepřítel moderních věcí. Obdivuji například Berlín, kde se neuvěřitelným způsobem prolíná stará architektura (v německém případě samozřejmě jde o repliky) s absolutní modernou typu knihovny na Letné pana arch. Kaplického. Celkový dojem je fantastický. Ale my žijeme „na vesnici“, kde se téměř všichni lidé

spolu znají, starší generace spolu celá chodila do jedné školy. Musíme si v centru obce vytvářet sami sobě stavby patřící do jiného sociálního světa? Světa anony-mity, sociální izolace, městské arogance a apatie, tzv. „tmavých skel terénních vozů“? Já pro tenhle zítřek Dobřichovic nejsem. To raději budu trpělivě přemýšlet o přestavbě Jednoty na příjemnou prostoru, byť vznikla „v dobách budování svět-lých socialistických zítřků“. Nakonec jsme v socialismu žili všichni. A buďovali jsme taky všichni. Tak se teď nebudeme tvářit, že my ne, že to oni.

Chcete-li postavit bytový dům, proč ho nepostavíte za parkem směrem k Letům? Tam již vyšší budovy jsou, stavební úřad by Vám projekt jistě povolil. Proč ne na druhou stranu od centra? Proč právě v „Nároží“ mají bydlet další desítky lidí? Právě tam, kam jiné desítky až stovky lidí musí přijít nebo přijet na poštu, do lékárny, do obchodu, na kávu, etc.

Vážený pane inženýre, máte-li zájem, pojdte mne a další spoluobčany přesvědčit, že jdete správnou cestou. Pojdte si o tom popovídat společně např. v sále Dr. Fürsta. Navíc se jedná pouze o jeden z dalších kroků Vaší developerské aktivity. Co od Vás můžeme čekat zítra? Pojdte si pohovořit o Vašich urbanistických představách v centru Dobřichovic a zejména o jejich perspektivách. Bude takovýchto projektů více? Bude následovat přestavba jiných budov nebo bývalých statků? Ne? A proč ne? Já věřím tomu, že ano. Budou-li k tomu pro Vás vhodné podmínky.

S pozdravem Martin Krčma, Dobřichovice

Odpověď osloveného člena redakční rady

Vážený pane doktore Krčmo, i když jsme se několikrát v nedávné době potkali osobně, přijímám Vaši výzvu k pokračování veřejné diskuse na téma výstavby v Dobřichovicích. Obdobně, jako Vy se setkáváte se souhlasnými reakcemi na obsah Vašeho minulého příspěvku do Kukátka, i já jsem zaznamenal kladné odezvy na svoji odpověď i kladné hodnocení naší výstavby. Nedokáži však posoudit, jaký poměr je těch, kterým se líbí Vaše odmítání stavby dalšího bytového domu a jeho podoby, a těch, kterým se naše výstavba líbí. O právě dokončeném domě E V Zahradách již skutečně nemá význam hovořit. Je hotový a jeho výška je již neměnná. Snad jen stojí za poznámku, že obklad není imitací mramoru, ale jedná se o pravý slivenecký mramor dodávaný místní firmou.

Z naší osobní diskuse vyplynulo, že se příliš nelišíme v pohledu, jak by Dobřichovice měly vypadat. Vy se však obáváte, že navrženou stavbou „Nároží“ odstartujeme budování bytových domů v celé ulici 5. května od Palackého po Vítovu ulici, já vnímám tento dům naopak jako ukončení výstavby na křižovatce ulic 5. května a Palackého. V letech 1992 – 1996 jsme nechali zpracovat různými architekty možná řešení centra Dobřichovic. DOB-Invest jsme před více než 10 lety zakládali právě pro realizaci vybraného etapovitěho řešení. I když v průběhu let se v dalších stupních projektové dokumentace mnohé změnilo, základ, načrtnutý studií z roku 1996, zůstal

stejný. Přestavba domů čp. 15 a 348 v ní byla označená písmenem C a měla být třetí stavbou ve středu obce. Cesta k její realizaci byla delší, než jsme předpokládali, ale měla by pro nás být uzavřením výstavby v samém centru Dobřichovic. Paradoxní je, že právě tento dům vyvolává polemiku. Přitom se jedná o místo, kde vznikl první činžovní dům v Dobřichovicích. A na dobu vzniku veliký. Bytový dům s obchody tu stále stojí, nevyhovuje už dnešním potřebám, proto řešíme jeho přestavbu. Sice radikální, ale bez změny účelu využití a s rozšířením pouze o 5 nových jednotek (nárůst 7 bytů, úbytek 2 nebytových prostor – a ty jsme bohatě nahradili v předchozích domech). Na projektu přestavby nároží pracujeme již velmi dlouho. Nyní navržená podoba s rovnou střechou působí hmotněji než dům se střechou sedlovou. Ekonomický rozdíl ve využitelné ploše však nehraje zásadní roli. Porovnáme-li povinné odstoupení části nejvyššího podlaží od uliční čáry, aby toto podlaží splňovalo podmínky územního plánu, příliš mnoho využitelné plochy oproti sedlové střeše nezískáváme. Když jsme s projektováním domu začínali, předpokládali jsme, že autoři projektu navrhnou nějakou obdobu domů z prvních dvou staveb na Palackého náměstí. K našemu překvapení nám projektanti předložili studie, v nichž se sedlovou střechou nepočítali. V rámci prací nad projektem jsme je přiměli navrhnout řadu dalších různých podob předmětného domu včetně šikmých střech. Protože autoři obhajovali modernější řešení a bránili se sedlovým střechám, konzultovali jsme architektonické návrhy i s dalšími architekty. Na základě názorů všech dotázaných jsme se nechali přesvědčit o správnosti daného návrhu.

Nemyslím, že nárožní dům bude měřítkem, podle něhož se přestaví ulice 5. května až ke statku. Proč by nemohlo být nároží dominantní a další domy nižší? Současná diskuse souvisí s poznáním, že platný

územní plán ponechává velkou tvůrčí iniciativu případným přestavbám v centrální zóně obce. Postavení polyfunkčních domů do centra Dobřichovic přineslo pozitivní prvky – nové obchody, malé náměstíčko, byty, v nichž našla svůj domov i řada místních obyvatel, ať již mladých pro založení rodiny, či starší generace pro vlastní samostatné bydlení ve stejné obci, jako žijí jejich děti. Samozřejmě se do nových bytů přistěhovali i lidé bez vazby na Dobřichovice, ale mnozí z nich se do místní komunity velmi dobře zapojili.

Shoduji se s Vámi, pane doktore, že žijeme „na vesnici“, kde se téměř všichni spolu znají a že by bylo dobře tuto skutečnost zachovat. Současně si myslím, že určitý vývoj je v každé obci nezbytný a několik nových bytových domů oživilo centrum Dobřichovic. Odmítám myšlenku, že bychom naší výstavbou vytvářeli svět anonymity a sociální izolace, ale souhlasím, že by toto hrozilo v případě, kdyby se Dobřichovice

měly zaplnit množstvím dalších bytových domů, což ze strany DOB-Investu nehrozí. Jsou-li však opravdu obavy, že změníme názor a využijeme nějaké další investiční příležitosti k další bytové výstavbě v centru, či do Dobřichovic přijdou noví investoři, kteří vykoupí statky a zahrady s cílem je zastavět jinak než dosud, není nic jednoduššího, než zpřísnit regulaci danou územním plánem.

Vzhledem k tomu, že nám běží lhůty územního řízení, v němž jsme povinni reagovat na připomínky a předkládat upravenou dokumentaci, není asi reálné svolávat veřejnou diskusi do sálu dr. Fürsta o podobě tohoto konkrétního domu („Nároží“). Nicméně legitimní diskusi pojďme vést nad celkovým budoucím vývojem Dobřichovic nebo nad další regulací centrální zóny obce, jejíž plochu vymezuje územní plán. O potřebě zpracování regulačního plánu centrální zóny jsme už hovořili. Zadání regulačního plánu schvaluje zastupitelstvo. Záměr regulační plán pořídit (a tedy nejprve zadání zpracovat) schválilo zastupitelstvo 6. 5. 2008. Tím je aktuální nyní otevřít diskusi nad formulací zadání regulačního plánu a poté nad vlastním návrhem regulačního plánu, ale svolavatelem této diskuse by měla být rada či starosta. Určitě se takového jednání zúčastním a budou-li někoho výslovně zajímat moje představy, rád o nich budu diskutovat.

Dobřichovice nikdy nebyly malebnou rakouskou či německou vesnicí, těžko by ji šlo uměle vytvořit. Ze zemědělské vsi,

kteřá se v 16. století začala rozrůstat právě kolem dnešních ulic 5. května a Palackého, se Dobřichovice v 19. století staly vyhledávaným letoviskem. Na Brunšově vyrostl pozoruhodný soubor vilové architektury, Dobřichovice se staly místem letních pobytů řady tehdejších významných osobností. Kam sahá paměť našich rodičů a prarodičů, pozvednout Dobřichovice nad „bytí pouhou vesnicí“ bylo cílem předchozích generací. Povýšení obce na městy v roce 1876 se v obci několik dní mohutně slavilo. Po 2. světové válce však přišla stagnace. Až přelom 20. a 21. století znamenal obnovování zašlé slávy. Dobřichovice mají své kouzlo, dobré jméno, jsou opět dobrou adresou. Od lidí, kteří do Dobřichovic přijdou na návštěvu nebo se vrátí po delší době nepřítomnosti, slyším chválu, jak se Dobřichovice mění k lepšímu, jak se rozvíjejí. Těší mě to jednak proto, že jsem na ně jako patriot náležitě hrdý, a také pro to, že jsem k jejich podobě také trochu přispěl. Díky dobré pověsti však hrozí, že budou zajímavé i pro další investory. To je příjemné, ale jsou s tím spojena určitá úskalí. Lze je zvládnout ke všeobecné spokojenosti?

Daniel Havlík

P.S. V době uzávěrky tohoto Kukátka nebylo ještě o definitivní podobě „Nároží“ rozhodnuto. Drobné modifikace fasády do ulice 5. května oproti verzi uveřejněné v minulém čísle jsou na str. 2 tohoto čísla – v inzertní části.

DH

FIXA
stavební firma

**VEŠKERÉ
 STAVEBNÍ
 PRÁCE**

**VODA-TOPENÍ
 PLYN**

ELEKTRO

☎ 603 427 491
 e-mail: premysl.fixa@allas.cz

www.firmafixa.cz

O GLOBÁLNÍM OCHLAZOVÁNÍ

Obtížnost výchovy některých jedinců spočívá v tom, že na nejvyšším stupínku jejich žebříčku hodnot stojí ty nejnižší pudy. (E.C., Pedagogické zásady a termíny ve výuce M&F)

O tom, že v Antarktidě tají ledovce a že průměrná teplota je každým rokem o nějakou tu desetinku stupně vyšší, čteme každou chvíli. Příliš starostí si s tím ale skoro nikdo nedělá, protože tyto změny jsou pomalé a člověk je v blízké době příliš nepocítí. Navíc někteří „významní klimatologové“ tato fakta zpochybňují a tvrdí, že vůbec nic nehrozí a že všechny vědecké poznatky o změně přírodního klimatu jsou pouhé spekulace a ideologický výmysl. Nad čím bychom se ale možná zamyslet mohli, jsou změny klimatu společenského, ve kterém se nám ochlazuje, a to dost rychle. Všiml jsem si toho už dříve, když se můj vztah k nejmenované osobě kvůli nějaké prkotině ochladil a návrat k původní teplotě se nekonal. Tuto zkušenost – tehdy ojedinelou – potvrzuje v současné době příkladů celá řada. Svědčí snad jízlivé poznámky a vzájemné osočování, kterými naši poslanci a politici nahrazují věcnou diskusi, o srdečném a hřejivém ovzduší, nebo spíše o atmosféře připomínající dobu ledovou? Jsou snad osobní invectivy doprovázející debatu o Kaplického návrhu Národní knihovny nebo arogantní postoje některých (nejen pražských) zastupitelů k financování kultury projevem horoucí lásky a přátelství? Je bezohlednost mnohých řidičů motorových vozidel projevem jejich vřelých vztahů k ostatním účastníkům silničního provozu, nebo spíše důsledek studené lhostejnosti?

Jsou bitky „fanoušků“ na fotbalových stadionech důkazem toho, že vztahy mezi lidmi se zlepšují? A co školní šikana a vzrůstající počet mladistvých delikventů?

Jistá opatření, která mají oteplování zemského klimatu zabránit, už existují. Dokonce na mezinárodní úrovni, takže se s tím něco dělá, i když by se mohlo dělat víc. Co však dělat s ochlazením klimatu společenského, tj. s nárůstem agresivity, sobeckosti a vzájemné neúcty? Několik utopických návrhů tímto předkládám:

Jsi-li, milý čtenáři, politikem celostátní úrovně, pokus se zasadit o to, aby zákony této země byly vstřícné vůči občanům poctivým a řádným a mohly být jen v minimální míře zneužívány jejich vykutálenými protějšky.

Jsi-li, milý čtenáři, ředitelem televizní stanice, zamysli se nad tím, zda k nárůstu negativních společenských jevů nepřispívají vysílané filmy a seriály plné střelení, násilí, únosů a vražd. A také s tím něco laskavě udělej!

Jsi-li, milý čtenáři, rodičem nebo prarodičem, veď své děti nebo vnoučata k dodržování aspoň těch elementárních zásad kulturního chování a nepouštěj je k obrazovce, když běží výše zmíněné pořady.

Jsi-li, milý čtenáři, občanem, který nepatří do následující ani do žádné z předcházejících kategorií, buď i nadále vůči svému okolí slušný a vstřícný, ale buď také nebojácný a odvážný, když jsi svědkem něčeho, co k ochlazení společenského klimatu přispívá.

Jsi-li, nepřilíhš milý čtenáři, nevychovcem, darebákem nebo dokonce gaunerem, překonej se a zkus své dosavadní zlovyky změnit a svůj světový názor přehodnotit.

HgS

KELTSKÉ OPPIDUM STRADONICE CO ČESKÉ BIBRACTE?

V rubrice Tip na výlet dnes pokračujeme ve výletech po hradištích a oppidech v našem okolí. Východiskem nám byly cílené výlety posledních let, inspirované (stejně jako tento text) průkopnickou publikací Vladimíra Čtveráka, Michala Lutovského, Miloslava Slabiny a Lubora Smejtky *Encyklopedie hradišť v Čechách*, vydanou nakladatelstvím Libri v Praze r. 2003.

Keltské oppidum u Stradonic patří k těm nejproslulejším, a to nejen v Čechách, ale i v evropském kontextu. A nemáme to k němu daleko! Jen kousek za Berounem proti vodě leží nad obcí Stradonice mezi Hýskovem a Nižborem. Automobilisté si cestu jistě najdou a milovníkům pražců, co dělají důdá důdá důdá, stačí jistě dojet do Nižboru a poté se vydat po svých do kopce. Cesta je značena a netrvá dlouho. (A mimochodem: samotný Nižbor stojí za výlet také, ale to by bylo na samostatnou kapitolu ...) Oppidum leží na pravém břehu řeky nazývané Berounka (kterou ale my nadále budeme nazývat postaru a logicky Mže), na vrchu příznačně zvaném Hradiště, a to ve výši 380 m n. m. Bylo dobře chráněno. Ze severu a severovýchodu je obtéká řeka Mže a na jihu až severozápadě její pravobřežní přítok Habrovský nebo Haberský potok, k němuž na západní straně spadají doce-

la strmé srázy. Nejlepší přístup byl zřejmě z jihovýchodní strany mělkým sedlem, jímž také vedla stará přístupová cesta. Za zmínku stojí, že název Hradiště je doložen již v 16. století. Z původní fortifikace se dochovaly jen nevelké úseky valů s branami. Celkově však kdysi chránila rozlohu 90,3 hektaru. Nejvyšší část, tedy akropole, je jasně rozeznatelná v jihozápadní části rozsáhlé plošiny. Keltové se zde usídlili někdy po polovině 2. století před Kristem. To zřejmě ještě nebylo oppidum opevněno. S opevňovacími pracemi se začalo pravděpodobně někdy kolem r. 120 před Kristem. Ale již někdy mezi léty 40 – 25 před koncem starého letopočtu oppidum zaniklo. Starší badatelé dokonce do Stradonic kladli sídlo germánského náčelníka Marobuda.

O hradišti se vědělo již na konci 18. století, na ploše se pravidelně nacházely mince a bronzové předměty a první obecnější

*Stradonice, letecký snímek prostoru oppida. Foto M. Špelda.
(Převzato z publikace Encyklopedie hradišť v Čechách, s. 295)*

popis pochází již z r. 1845, ale hlavní pozornost byla tomuto místu věnována od 2. srpna r. 1877. Tehdy se tu totiž našel mincovní poklad, který lokalitu uvedl ve všeobecnou známost. Byla nakonec srovnávána i legendárním Bibracte. Poklad obsahoval 200 zlatých a stříbrných mincí a ve své době patřil k největším archeologickým objevům Evropy. Publikace zpráv o nálezů vedla ale k jakési zlatokopecké horečce. Obrovské množství lidí se na místo vydalo hledat další poklady, což vedlo k nekontrolovatelnému drancování lokality. Zprávy hovoří o tom, že denně na lokalitě kopalo až 300 lidí, byly zde vytvářeny přísně střežené parcely, kopáči byli ozbrojeni. Zlatých mincí, po kterých kopáči tolik bažili, však bylo nalezeno málo. Proto se začalo obchodovat s jinými nále-

zy. Podle některých údajů zde bylo tehdy vykopáno (a často také zpracováno na kostní moučku a jiné produkty ...) na 300 tun (t.j. cca 30 vagonů) zvířecích kostí. Zájem byl také o různé bronzové a železné předměty, skleněné náramky a korále, kostěné výrobky a keramiku. Samozřejmě se objevila také spousta falsifikátů a napodobenin. Zajímavé je, že přes naprostou chaotičnost vykopávek se poměrně velká část drobných nálezů dostala do významných evropských muzeí (např. Vídeň, Berlín, Drážďany). Také v českých muzeích jsou stradonické nálezy dobře zastoupeny. Největší sbírka je uložena v Národním muzeu v Praze. O seriózní výzkum se nejprve zasloužil J. L. Píč, jenž vydal v r. 1903 knihu *Hradiště u Stradonic*, v níž shrnul dosavadní poznat-

ky i výsledky vlastního výzkumu, který podnikl v r. 1902. Cílený výzkum dále probíhal v několika etapách. Podařilo se najít stopy po fortifikaci tvořené z nasucho kladených kamenů. Na vnitřní ploše byly objeveny sídlištní objekty, dokonce i objekt slévačské dílny. Ačkoli po 2. světové válce byla u nás výzkumu keltských oppid věnována systematická pozornost, Stradonice zůstaly poněkud stranou. Předpokládalo se totiž, že plocha byla drancováním natolik poničena, že by systematický výzkum nepřinesl uspokojivé výsledky. Situace se ale změnila při záchranném výzkumu vynuceném stavbou plynovodu v jihovýchodní části oppida. Na jaře 1981 jej prováděli A. Rybová a P. Drda. Plynovodní rýha byla dlouhá 2,4 km a vytvořila náhodně vedený řez. Nicméně v jeho profilech bylo zachyceno přes 300 objektů a situací! Byl zachycen dvorcový systém uspořádání části vnitřní plochy oppida. Jednotlivé dvorce zřejmě tvořily samostatné celky. Stály v nich různé typy obydlí a hospodářských staveb. Proto byl pořízen moderní plán lokality. A následovala fundovaná publikace o průběhu a výsledcích terénního průzkumu oppida. Překvapivé bylo konstatování, že jihovýchodní část oppida byla dřívějšími zásahy oproti původním předpokladům minimálně porušena. Do hradiště se pravděpodobně vstupovalo na 4 místech. Archeologicky jsou prokázány zatím dvě brány, ta hlavní byla situována patrně na jihovýchodě. Ústila v ní cesta vedoucí od řeky úžlabinou podle jihovýchodního obvodového opevnění. Ta cesta je dodnes zcela patrná. Další cesta přicházela patrně z prostou jihovýchodního sedla. Hlavní brána byla zdvojená a podle výsledků výzkumu i několikrát upravovaná.

Fortifikace v jejím okolí dosahovala síly až 2,5 metru a byla prokázána v délce 74 metry. V čele hradby stála zeď z nasucho kladených kamenů, vyskládaných za a mezi kůly zapuštěné do země. Na ni navazovalo hlinitokamenné těleso s vnitřní dřevěnou konstrukcí. Obdobnou konstrukci měly i další úseky zachované fortifikace. Je to ostatně obecný princip stavby keltských oppid i mimo naše území a sami Keltové jej přijali od nositelů různých kultur v středoevropském prostoru.

Opakovaný letecký průzkum v pozdějších letech pak také prokázal, že ani další plochy areálu nejsou tak zničeny, jak se původně předpokládalo. Na důkladný a systematický průzkum se však stále čeká.

I dnes je stradonické oppidum cílem zlatokopů a obchodníků, kteří dále jeho plochu rabují za účelem zisku. Není vzácností potkat na ploše osoby s detektory kovů. Nedávná i současná devastace a rozkrádání tohoto kulturního pokladu možná překonaly i onu pověstnou zlatou horečku v 19. století. I proto je dnes věnována ostraze oppida podstatně větší pozornost. Členové redakční rady Kukátka, kteří stradonické hradiště navštívili, místopřísežně prohlašují, že jen hleděli, žasli a obdivovali a nikterak nekopali ... Viděli ovšem ohromnou a zcela magickou plochu. Pohled na oppidum z akropole (mimořádně opatřeně zajímavými informačními tabulemi s texty i plány a nákresy) doslova tají dech. Zpáteční cestu si je možno zpestřit krásnou procházkou kolem řeky do Hýskova (rodiště spisovatele Františka Nepila; ve Stradonicích je dobré přejít přes řeku), nebo dokonce i do Berouna.

JM

JAZYKOVÁ PŘÍRUČKA NA INTERNETU

Máte občas dilema, jaké napsat i/y, jak napsat nějaké cizí slovo, zda a kde udělat čárku, spojovník, uvozovky a pod? Pak bychom Vám rádi nabídli rychlou a spolehlivou pomoc. Jazykovou příručku na Internetu!

Na Internetu je na adrese <http://prirucka.ujc.cas.cz> od letošního jara ve zkušebním provozu zpřístupněna *Internetová jazyková příručka*, která se jistě brzy stane vítaným pomocníkem všech, kdo potřebují poradit, když se dostanou do úzkých při užívání našeho rodného jazyka.

Internetovou jazykovou příručku vytvářejí od r. 2004 pracovníci Oddělení jazykové kultury Ústavu pro jazyk český AV ČR ve spolupráci s pracovníky Fakulty informatiky Masarykovy university v Brně. Na jejím dokončení se stále pracuje, výsledná podoba, kterou by měla dostat v prosinci 2008, bude mít dvě části: slovníkovou a výkladovou. Výkladová část je téměř hotova, a byla proto již zpřístupněna webové stránce ve zkušebním provozu. V dalších měsících bude ještě doplňována aktuálními jazykovými daty a graficky upravována. Proto je také možné posílat autorům podněty, dotazy i komentáře na adresu: poradna@ujc.cas.cz.

Co tvoří výkladovou část? Je to v podstatě 157 hesel. Protože většina z nich je dost rozsáhlá, jsou dále členěna na kapitoly i podkapitoly. V záhlaví hesla najdeme ale jejich názvy, takže orientace uživatele je velice dobrá, není třeba složité hledat či číst celý výklad. Lze si vybrat jen relevantní pasáž. Některá hesla jsou také vybavena

hypertextovými odkazy na hesla jiná, která s daným jevem souvisí. Tak např. při čtení o shodě přísudku s podmětem najdeme odkaz na heslo týkající se životnosti, v hesle o psaní složených přídavných jmen na spojovník, v hesle o časových údajích na pomlčku.

Autoři sami upozorňují, že zatím nejde o soustavný, komplexní popis současného systému češtiny. Vyšli totiž ze zkušeností vlastní jazykové poradny a zařadili především ty jevy, na které se uživatelé češtiny v jazykové poradně ptají opakovaně. Jako východisko jim posloužila *Pravidla českého pravopisu* a současné mluvnice. Lze však konstatovat, že v internetové příručce jsou některé výklady podrobnější, ucelenější a přesnější (jako příklad můžeme uvést výklady o psaní velkých písmen, interpunkci, shodu přísudku s podmětem, skloňování osobních a zeměpisných jmen, pasáž o konkurenci přídavných jmen na -ní/-ový a -ivní a pod.). Dalšími prameny byly i speciální jazykové příručky, odborné časopisecké studie nebo i databáze jazykové poradny. Navíc se ve výkladech uvádějí občas i rozpory v údajích, které jednotlivé jazykové příručky přinášejí, nebo rozdíly mezi kodifikací a spisovným územ. Důležité pro uživatele je, že v takovém případě najde i připojený hodnotící komentář a řešení, která autoři doporučují.

Velmi užitečné je také, že stránka již nyní obsahuje vyhledávací okénko, kam lze zadat termín, který nám dělá potíže. Rychle tak dostaneme odkazy na pasáže, v nichž najdeme poučení (např. nevíme-li, jestli se ve slově dilemma nepišou náhodou dvě „m“, zadáme dilemma a dostaneme odpověď: „nenalezen žádný jev vyhovující dotazu“. Když ale zadáme tvar s jedním „m“, tedy dilemma, obdaří nás systém dvěma odkazy: na počešťování přejatých slov a na skloňování substantiv středního rodu zakončených na -um, -on, -ma. A klikem na první odkaz se v kapitole o slovech pravopisně počeštěných dozvíme, co potřebujeme. (Při zadávání dotazu navíc nemusíme psát slovo celé, nýbrž třeba jen začátek, doplněný hvězdičkou *.)

Jak jsme se již výše zmínili, do konce roku 2008 bude příručka doplněna i o slovníkovou část, která bude obsahovat přes

60 000 slovníkových hesel s různými jazykovými údaji. I ty ale lze dnes na Internetu najít, a to na známé a mnohými pisateli jistě hojně využívané adrese www.pravidla.cz. Co můžeme tedy nyní v příručce najít? I bez zvláštní grafické úpravy na otevřené stránce hned vidíme základní okruhy: pravopis a jeho základní problematiku - velká písmena, předložky a předpony s, z, vyjmenovaná slova, cizí slova, spřežky, dělení slov a pod., dále komplikovanou problematiku interpunkce. Vše s přehledně řazenými podkapitolami. (Tak např. chceme-li se poučit o čárkách v souvětí, najdeme základní rubriku *Pravopis – interpunkce* a klikneme na podkapitolu *Psaní čárky v souvětí*, otevře se nám kapitola s dalšími třinácti podkapitolami, v nichž můžeme „rejdit“ do sytosti, případně odkakovat na další související témata ...)

JM

CO DUŠE BEZ TĚLA?

Neboli o zdraví

Bolesti zad a léčba rituální

Přestože je většina případů bolestí zad srozumitelná a vysvětlitelná v souvislostech pacientova života, v podmínkách našeho zdravotnictví se stále léčí rituálním způsobem, který individualitu pacienta, jeho chování, psychické a sociální souvislosti obtíží ignoruje. To nejenže nevede k odhalení skutečné příčiny obtíží a k uzdravení, ale nutně vyvolává i další zdravotní problémy. Největší riziko představuje neúčelná konzumace léků proti bolesti – brufenů, ibuprofenů, diklofenaků a řady dalších. Zbytečně ordinovaná analgetika nebo antirevmatika, jejichž konzumaci pacient ochotně a rychle přijímá, jej totiž utvrzují v přesvědčení o závažnosti choroby. Postupem času mu svými vedlejšími účinky působí řadu dalších, především zažívacích obtíží, kvůli nimž musí vyhledat další lékaře. Ze statistik vyplývá, že je v ČR denně hospitalizováno 25 pacientů s krvácením do zažívacího traktu, deset z nich pak v přímé souvislosti se zbytečným užíváním zmíněných léků. Jejich nejhorším nežádoucím (vedlejším) účinkem ovšem je, že potlačují bolest jako varovný ochranný signál a dovolují tak pacientovi pokračovat v nežádoucím přetěžování pohybového aparátu, které je tou pravou příčinou bolestivých komplikací. Negativním způsobem se na přístupu pacientů k péči o vlastní zdraví podílejí i agresivní reklamní kampaně. Podbízejí totiž snadné vyléčení bolestí zad prostřednictvím různých „bezpečných“ analgetik, „kloubní výživy“ nebo enzymoterapie, pacienty demotivují a odvádějí od aktivní spolupráce. Choroba i léky se rychle stávají součástí jejich života,

jejich životním stylem. Tak je možné vysvětlit skutečnost, proč přes obrovské investice do zdravotnictví pacientů stále přibývá. Veškeré úsilí medicínsko-farmaceutického komplexu se totiž soustředí na léčení chorob a nikoliv na uzdravování lidí.

Jak správně přistupovat k bolestem zad

Bolest zad je nutné chápat jako životní realitu a občasnost, byť nepříjemnou, součást běžného života. Tím nejrozumnějším léčebným postupem proto je trpělivé pozorné vyčkávání a zásada nerušit necitlivými lékařskými zákroky přirozený proces uzdravování. Pacientovi v akutní fázi lékař nejvíce prospěje tím, že jej přesvědčí, aby se pokusil obtíže, pokud možno bez léků, raději několik dní trpělivě snášet a vytvořil si příznivé podmínky k tomu, aby bolest sama co nejdříve odezněla. Mezi ty patří na prvním místě odpočinek, úlevová poloha, případně aplikace tepelných procedur nebo masáží. Samozřejmě součástí konzultace lékaře by mělo být i srozumitelné seznámení pacienta s příčinou obtíží a zdůraznění příznivé prognózy vedoucí k jeho uklidnění. V zájmu rychlejší úlevy je pak mnohem účelnější, zůstane-li pacient v dobré kondici a udržuje-li se, tak jak mu to jen stav dovolí, přiměřeně aktivní. Obavy z toho, že by šetrný a přiměřený pohyb mohl obtíže zhoršovat, nejsou ve většině případů opodstatněné. To však neznamená, že se každý pacient může bez omezení věnovat každodenním činnostem. Fyzicky těžce pracující mohou být vyřazeni z pracovního procesu mnohem déle, než třeba

lidé se sedavým zaměstnáním. Stejně tak v otázce různých pohybových programů je nutné klást důraz na jejich vhodnost a přiměřenost. Pokud by totiž byl pacient trpící akutní bolestí zad nucen k náročné fyzické aktivitě nebo cvičení předčasně, mohl by se jeho stav rychle zhoršit.

Jak se bolestem zad vyhnout

Záda občas bolí každého a není třeba proto hned spěchat k lékaři. Protože většina bolestí zad pramení z poruchy životního stylu, je nutné se v jejich prevenci zaměřit tímto směrem. Důležitý je přijatelný způsob řešení stresujících situací, zdravá výživa, pestrý, přiměřený a pravidelný pohyb. Existuje bohatá literatura věnovaná pohybovým programům a sestavám cviků určených pro pacienty trpící bolestmi zad. Praxe však potvrzuje, že pozitivně se může projevit i zdánlivě bezvýznamné zvýšení pohybové aktivity. Často postačí, vyhýbá-li se pacient použití výtahů a zvládne-li každodenní cestu do práce rychlejší chůzí, snaží se o pravidelnou a nepřilíši náročnou fyzickou práci v domácnosti či na zahradě, nebo absolvuje-li denně alespoň hodinovou procházku.

Pro pacienty trpící bolestmi zad jsou vhodné hlavně sporty, které relaxují zádo-

vé svaly a kompenzují sedavý životní styl, například kalanetika, jóga nebo bioenergetické cvičení, plavání a rekreační běh na lyžích. Nevhodné jsou naopak aktivity, které zádové svaly přetěžují, například tenis, squash, aerobic a běh. Nejdůležitější ovšem je, aby pohyb přinášel pocit psychické a fyzické relaxace, nikoliv únavu nebo dokonce bolest. Ta je totiž důležitým obranným mechanismem těla, varujícím před jeho poškozením. Přestože naprostá většina pacientů tato doporučení dobře zná a přesně si uvědomuje, v čem tkví příčina jejich obtíží, je v současné chaotické době jen velmi obtížné vytvořit podmínky pro jejich realizaci. Rádcem by měl být v takové chvíli zkušený praktický lékař, který ve složitých životních situacích pomáhá pacientovi zvládat problémy spojené s jeho stonáním.

Povzbudivou zprávou je, že bolestí zad, které vyžadují jinou než konzultační léčbu je ve skutečnosti velmi málo. Bolesti zad nám totiž tělo zpravidla hlásí, že jsme si naložili víc starostí a námahy než můžeme unést. Je to v první řadě výzva k zamyšlení a k odpočinku, nikoliv pověk polykání prášků.

MUDr. Jan Hnízdil, Centrum komplexní péče, Dobřichovice

Pokračování vzpomínek p. Františka Havlíka, zapsaných v Pamětní knize obecné školy dobřichovické

Vážení čtenáři, naše čtení ze zajímavých vzpomínek p. Františka Havlíka na život v Dobřichovicích ve 2. polovině 19. století, které uveřejňujeme od 3. a 4. čísla XXI. ročníku (tedy od podzimu 2005) se zvolna chýlí ke konci. V dnešním pokračování se opět vracíme k jeho vyprávění o statcích ve starém centru Dobřichovic a jejich majitelích.

U rohu č. 16 – u dolejších Landů byl postaven oblý sloup kamenný, na jehož vrchu stála soška panny Marie s plechovou svatozář nad hlavou. Kolem sloupu byla malá zahrádka se čtyřmi sloupky a mezi nimi byla kovaná mříž a směrem k cestě dřevěná schodek. Říkalo se tu všeobecně „U panenky Marie“. Kdy sloup tento byl zbožnými předky postaven, z jakého popudu vděčnosti, nevím, bylo to asi zapomenuto. Vcelku tato zbožná památka zde byla na překážku, zabírala do šíře skorem půl silnice, proto byla po vystavení mostu přemístěna na prostranství přede dvorem.

Stavení č. 16 táhlo se s ohradní zdí kolem zahrádky ve dvoře zařízené, při jejímž konci stála rozsáhlá, došky krytá stodola k stavení, které náleželo panu Kotnauerovi, zdá se mi, že se jmenoval Tomáš. Byl to zdatný mistr ševcovský, tenkrát se ještě obuvník neříkalo – pojmenování to povstalo později – když se boty začaly vyrábět novějším způsobem, slepováním a sbíjením pomocí

dřevěných březových hřebíčků – floků. Dříve se obuv jen sešívala a nanejvýš u bot silných se dospodu zatloukaly železné cvočky – hřebíčky to se širokými oblými hlavíčkami. Kotnauer vyučil se řádně řemeslu, procestoval kus světa, kde se tím více zdokonalil, neboť byl čiperný, pilný a chytrý, nabyt také značného vzdělání, což vše pak ve svém domově zužitkoval. Měl dílnu, kde pracovalo vždy několik dělníků a učedníků, vyráběl obuv pro daleké okolí a hlavně také obuv lepší – pro pány. Vyráběl také ševcovský maz čili lep z rozmačkané pšenice, která se kvasila. Časem zařídil si také rozsáhlý obchod s kůžemi a potřebami ševcovskými, který rozšířil i na obchod se zbožím kupeckým, ba zařídil i vinárnu. Manželku měl tuším z rodiny Novákových, a když tato mu umřela, oženil se s Tonicou Šůrových z Letů. Dítěk byl také zde jako všude značný počet. Pamatuji se trochu na dílnu, byla na konci stavení, vzadu ve dvorku. Lože pro chasu byla asi ve třech řadách nad sebou umístěna. Při šití večer a za tmy stával na

stolku uprostřed ševcovských verpánků, jichž bylo tu také několik, stojánek dřevěný ze čtyř sloupků. Mezi sloupky visávaly skleněné koule, naplněné čistou vodou a uprostřed mezi koulemi svíčka neb kahanec. Světlo se v koulích značně rozjasňovalo a zvětšovalo (povstala takto vlastně zvětšovací čočka) takže bylo na stehy dobře vidět a oči se nekazily. Bez koulí nebylo by se snad mohlo při šeru neb večer vůbec pracovat. Zařízení to bylo tehdyž obvyklé i u krejčích a přestalo se ho používat, až když nastaly lepší lampy olejové, petrolejové, plynové i elektrické.

Kotnauer postaral se pomocí obecního úřadu o to, aby v obci byla zřízena pošta, a protože znal také německý jazyk, stal se prvním poštmistrem. Za poslíčka vybral si poctivého muže, p. Podhoreckého, který po dlouhá léta potom obcházel po okolních přidělených obcích a poštovní zásilky a dopisy donášel. Přiděleny bývaly Všenořy, Mokropsy, Lety, Vonoklasy, Karlík, tuším že i Vráž a Černošice. Listonošství dědil po otci opět syn. Bohužel smrt v mladém ještě věku a plné síle ukončila život p. Kotnauera, zemřel na zánět mozku, zanechav zde četnou nezaopatřenou rodinu. Poštu po něm vedl jeho syn Josef a jedna z dcer, rovněž i obchod – jeho duch a znalosti tu však přece scházely. Syn Antonín tuším studoval a stal se úředníkem při dráze, později když zemský výbor stavěl dráhu místní, stal se zemským inspektorem těchto, kde dosud působí velmi zdatně.

Zmíněná sestra tohoto provdala se – jak již bylo pověděno – za Fr. Malíka, řezníka. Budovala celá s hospodářstvím byla časem prodána řezníkově, židovi p. Guthovi, který zde zařídil porážku dobytka a prodej masa. Před tímto stavením bylo časem vykoupěno místo od statku Landových a učitel p. Eichner postavil si tu rodinný domek se zahrádkou.

Po Kotnauerových převzal poštu pan Fiala – penzista císaře Ferdinanda I. – a po něm patrně již p. Frant. Procházka, který ji pře-

sídlil do své hospody a držel po dlouhá léta, i když se stal starostou obce. Za něho byl zřízen telefon a telegraf, a když si p. Procházka postavil nový dům u mostu, přesídlil tam i poštovní úřad.

Sousední statek č. 19 patřival Josefu Habětínovi, ale já se na to nepamatuji, ani nevím, komu později náležel. Jen se mi zdá, že bývala řeč o Klánových. Vím ale, že stodola pronajímána byla menším lidem, kteří si pole zpachtovali, ale stodolu neměli, v stavení že byl za Fialy poštovní úřad, současně býval tam také penzista p. Procházka a bydleli tam někteří četníci, pro které ve stanici proti škole usídlené (v č. 28, 1. patro) nebylo místa.

Ve vedlejším statku č. 20 hospodařil p. Josef Kozák, po jehož smrti převzal statek syn František a dcera Mária provdala se do Černolic. Po této straně ulice byl statek Kozákových posledním.

Vedle dále v řadě postaven byl dům jednopatrový (č. 21), patřil mistru krejčovskému panu Kulíškovi. Při domě byl také rozsáhlý dvůr a stodola. Pocházel-li tento p. Kulíšek ze statku č. 13, nemohu říci, ale myslím, že tomu tak bylo. Jednotlivé světnice v domě bývaly pronajaty, bydleli tu Vostrovských (zedník), Straširybkovi (obuvník), Řezníček (zedník a hudebník, častěji již zmíněný s rodinou) a jiní, jichž jména již nevím. Všechny rodiny měly velice mnoho dětí, takže ještě dnes – vzpomínám-li na ně – nemohu pochopiti, jak se do světniček těch všechny vešly, jak žily a spaly. Všude bývala jen jedna postel, jeden stolek, a přece se všichni vychovali, oblékli a nakrmili, řemeslům vyučili a pak do světa rozešli, kde mnozí se domohli blahobytu a dívky dobře se provdávaly. Práce, píle i dobré mravy a kázeň vše přemohly.

Poslední stavením byla chalupa u Burgerů (č. 22). Starý přiznal se sem z Mořinky. Syn vyučil se pekařství, které provozoval, i když chalupu po otci převzal. Byl také dobrým houslistou. Jeho bratranec Václav Bur-

ger z Mořinky studoval, stal se inženýrem u státní dráhy, býval v Podmoklech u Děčína, kde v něm česká menšina a dělnictvo nalézali svého zastánce. Němci ale byli proti němu, přičinili se, že byl přesazen, nejprve do Loun, potom do Vídně. Tam stal se ředitelem státních drah, jednu dobu navržen také za ministra, což zase Němci přemohli, že se tak nestalo. Zato jmenován byl a povýšen do stavu rytířského. Po státním převratu dne 28. října 1918 a prohlášení Československé republiky vrátil se z Vídně do Prahy a jmenován byl státním tajemníkem při ministerstvu železnic, kde dosud je činným. Hodnost rytířskou ovšem jako všichni členové bývalé šlechty v našem státě ztratil. Za chalupou u Burgerů, která má vzhledu také stodolu a zahradu kamenným tarasem ohrazenou, jež sahala až ke zdi

zahrady na chmelnici, vedla cesta nalevo k Letům, napravo k aleji švestkové, kde na kraji stál dřevěný kříž s plechovým Kristem a jež běžela mezi panskými poli ke Vráži a dále ku Praze. Na konci alejí stála tu také zděná kaplička, boží muka, ke které chodívalo procesí ve dnech prosebných zjara každého roku. Ke kříži zmíněnému docházeli jsme si pokleknouti a pomodlití o Velikonocích, když se klapalo a řehtalo klekání a poledne, místo zvonění. Jeden ze starších školáků předříkával motlitbu, na kterou ostatní se domodlivali. Po motlitbě spustil se zpěv „Ó, Jidáši nevěrný, což jsi učinil, že jsi svého Mistra židům prozradil, za to budeš věčně v pekle trápený, lucipérem hrozně vždycky pálený“.

*(Dokončení v příštím čísle)
Zpracovala J. Váňová*

TIP KUKÁTKA

Vlečky českého krasu

Díky upozornění hned tří čtenářů přinášíme zajímavý tip pro přátele turistiky a obdivovatele lokálních historických tratí v našem okolí. Jako přílohu dvojmagazínu *Grand espres – ČD pro Vás* vydala totiž v dubnu 2008 redakce *ČD pro Vás* útlou brožurku *Vlečky Českého krasu*. Publikaci bylo a snad někde ještě je možno najít ve stojanech s obdobnými materiály v prostorách nádraží ČD. Zájemci v ní najdou podrobné popisy tratí všech možných rozchodů a všeho možného užití v lomech a provozech Českého krasu včetně cených informací o jejich fungování, vybavení, lokomotivách, vagoncích a pod. Vše je

zároveň dokumentováno spoustou zajímavých obrázků a historických pohlednic. Na tuto publikaci upozorňujeme ještě z jednoho důvodu. Připravuje se totiž její rozšířená knižní verze. Tento materiál, jehož autorem je Michal Martínek, je totiž součástí připravované publikace *Dráhy Českého krasu*, jejíž vydání připravuje na podzim 2008 pražské nakladatelství Malkus. Kromě normálněrozchodných vleček bude v připravované publikaci věnována pozornost i úzkorozchodným dráhám vápencovým, rudným i důlním a vedle nich i visutým lanovým dráhám.

JM

JUDr. OTAKAR KLAPKA

Nacisty popravený primátor hlavního města Prahy byl významným právníkem, znalcem politického a správního vývoje v našich zemích a expertem v komunální politice. Patřil k významným představitelům Československé strany národně socialistické.

Dr. Klapka koupil kolem r. 1925 v Dobřichovicích stavební parcelu a dal si tu postavit jednopatrový rodinný dům. Stavba byla dokončena koncem r. 1928, nachází se v Anglické ulici č. 313. V r. 1934 byla zvýšena o nástavbu, později přibyla garáž.

V tomto domě trávil dr. Klapka se svou ženou Marií, rozenou Radvanovou, a dcerou Věrou volný čas. Patřil k významným osobnostem Dobřichovic. Místní hasiči mu 1. 8. 1937 slavnostně předali plaketu čestného členství, což je zapsáno v jejich kronice a stvrzeno jeho podpisem. Paní Marie Klapková stála věrně a oddaně po manželově boku v čase jeho politického vzestupu i v dobách nejtěžších. Dcera Věra se provdala za pražského hodináře Josefa Hainze. Po rozvodu se vrátila k příjmení Klapková. I oba synové, Jaromír a Otakar, zvolili příjmení Klapka.

JUDr. Otakar Klapka (*1891 Raná u Hlinska - †1941 Praha)

Otec Jan Klapka byl učitelem v Rané u Hlinska a matka Terezie, rozená Chlumcká, pečovala o domácnost. V Rané vychodil O. Klapka obecnou školu, r. 1910 maturoval na gymnáziu v Chrudimi a studia na Právnické fakultě Karlovy university ukončil s výborným prospěchem r. 1915. Po promoci krátce praktikoval na Zbraslavi a poté u významného pražského advokáta JUDr. A. Josífka. Nakonec se rozhodl pro úřednickou dráhu, r. 1918 se stal konceptním úředníkem samosprávy okresu Říčany. Studoval i na pařížské

Sorbonně. Stal se předním odborníkem na územní samosprávu, založil Československou obec samosprávní, redigoval *Věstník svazu českých okresů a Československou samosprávu*. Podílel se sice na tvorbě ústavy z r. 1920, ale pak se soustředil zejména na finanční právo, hospodářství okresů a obcí, organizaci obecních zařízení a ochranu polního majetku. Jeho významnou prací se stal zákon o zemském zřízení v ČSR. Napsal spis *Karla Havlíčka Borovského názory na občanskou samosprávu*. Ve volbách r. 1925 i r. 1935 byl zvolen poslancem Národního shromáždění za Československou stranu národně socialistickou. Od r. 1927 zastával řadu funkcí v zemském výboru ČSNS, byl jmenován ministerským radou na Státním pozemkovém úřadě.

Měl mimořádné jazykové znalosti: hovořil francouzsky, německy a anglicky. Byl přesvědčeným vlastencem a demokratem, neváhal v době ohrožení fašismem vystupovat na obranu republiky a ostře kritizoval zahraniční politiku nacistického Německa. V létě r. 1938 jako člen parlamentní pětice jednal s henleinovci a misí lorda Runcimana o národnostních problémech v pohraničí. Po Mnichovu, kdy se množily útoky na pražského primátora Petra Zenkla, se Klapka stává jeho nástupcem. Ocitl se ve velmi složité situaci. Po vytvoření protektorátu dosadili Němci na Staroměstskou radnici svého muže, prof. dr. Josefa Pfitznera, jmenovali ho náměstkem a obdařili velkými pravomocemi. Již 16. března 1939 je Klapka pozván spolu s německými členy magistrátu k Hitlerovi na Hrad. Nastal boj proti poněmčování Prahy. V Praze byly pouhé 4% Němců, přesto byly správní komise rozšiřovány o německé členy, od 17. září 1939 byla nařízena jízda vpravo,

zaváděla se dvojjazyčná označení a názvy. Po 1. září 1939 byli zatýkáni sokolové, legionáři, činitelé veřejné správy aj. Zatčen byl i Petr Zenkl. Začala arizace, zabavování budov pro potřeby Němců, na úřadech vláda němčina. Na jednání primátorských rad se však mluvilo posud česky. Otakar Klapka se snažil zbrzdit tempo germanizace a zapojit se do protinacistického odboje. Sváděl neustálý boj o své pravomoci s prof. Pfitznerem. Snažil se zachránit Hlávkovy vysokoškolské koleje po zásahu Němců 17. listopadu 1939. Požádal prezidenta Háchu o intervenci u říšského kancléře K. von Neuratha, Hácha tím pověřil ministerského předsedu Aoiše Eliáše, ale Němci ani na druhou intervenci nereagovali. K. H. Frank mu v červnu 1940 udělil první výstrahu, když při pražské návštěvě A. Rosenberga požadoval otevření českých vysokých škol. Následovala ihned druhá výstraha za jeho reakci na první důtku. Pod nátlakem musel dát přejmenovat některé „nevhodné“ názvy ulic. Ovšem jeho dny už byly sečteny.

Již od 15. 3. 1939 začaly na pražském magistrátu pracovat dvě ilegální skupiny. Jedna pod krycím názvem „Tajemník“, druhá, vedená JUDr. Josefem Nestávalem jako součást Civilní protiletické obrany, byla napojena na civilní část Obrany národa. Úzké vedení shromažďovalo zprávy z celého protektorátu. Z. Schmoranz, vedoucí tiskového referátu úřadu předsednictva vlády, byl ve spojení s Aloisem Eliášem, generálem a ministerským předsedou, a s mjr. Vajsem. Zprávy šly do Paříže a Londýna. Radnice se stala za primátorovy podpory důležitým střediskem odboje. Klapka podporoval odboj i finančně. Řídili se heslem: *Dobrovolně se nevzdávat ničeho, nevydat ani píď a hájit všechno, co se uhájit dá*. Museli čelit i českým kolaborantům, vlajkařům a fašistům. JUDr. Nestával měl napojení na pluk Josefa Balabána, mnoho bývalých českých důstojníků bylo zařazeno do různých

zařízení pod správou magistrátu. Součástí odbojové činnosti se stalo i shromažďování a přeprava zbraní a tržaskavin, zajištění přechodu některých lidí přes hranice. Snažili se finančně podporovat rodiny zatčených. Půtky mezi Pfitznerem a Klapkou se přiostržovaly, povětšinou spolu komunikovali pouze písemně.

9. 7. 1940 byl zatčen JUDr. Klapka, 10. 7. JUDr. Nestával. V nacistickém vězení prožíval Klapka skutečné martyrium. Měl těžkou cukrovku a nacisté mu schválně zdržovali dodávky léků. Z Pankráce byl s celou skupinou odvezen do Drážďan a pak do Golnova v Pomořansku. Bití bylo na denním pořádku. Snažili se z něho udělat korunního svědka proti generálu Aloisu Eliášovi. Jakmile Hitler dosadil nového říšského protektora, R. Heydricha, bylo o osudu Klapky i Eliáše rozhodnuto. Po Eliášově zatčení přišlo jejich trestní řízení před tzv. lidový soud. Dr. Klapku přivezli do Prahy na přelíčení. Po 14 měsících vězení a stálých výsleších, doprovázených mučením, byl na pokraji zhroucení. Gestapo mělo režii procesu ve svých rukou. Alois Eliáš byl odsouzen k trestu smrti, což Heydrich dojednal ještě před nastoupením do funkce protektora. Druhý den byl proces s Klapkou. I tady byl rozsudek znám předem. Byl odsouzen pro „nadržování nepříteli a přípravu velezrady“ k trestu smrti. Na přelíčení měli přístup vybraní kolaborantští novináři, kteří podali tendenčně zaměřené zprávy do denního tisku. Klapka sice podal odvolání, ale rozsudek byl vykonán dne 14. října 1941 v 16.15 v konírně ruzyňských kasáren. V posledních chvílích se podle očitěho svědka choval statečně. Odmítl zavázání očí, rozepnul si před popravou košili a vykřikl: „Psi, střílejte.“ Bylo to v čase prvního stanného práva a v Ruzyni bylo popraveno 225 lidí (v celém protektorátu 446 a 2242 lidí bylo posláno do koncentračních táborů). Stál v čele hlavního města v době nejtěžší. Jeho zásluhy nemohly být v tom, co vybudoval, ale v tom, čemu zabránil.

Poznámky:

JUDr. Josef Nestával (1900 – 1976) přežil vězení a vrátil se po osvobození do vlasti. Byl dvakrát odsouzen na doživotí. Nejprve nacisty a pak komunisty v procesu s Miladou Horákovou.

Prof. dr. Josef Pfitzner (1901 – 45)

byl v r. 1945 jako jeden z prvních souzen mimořádným lidovým soudem a 6. září 1945 na Pankráckém náměstí popraven. Byla to poslední veřejná poprava na československém území.

Jana Váňová

KAREL HAVLÍK - MALÉ PŘIPOMENUTÍ

Dne 23.7. před 120 lety se narodil v čp. 2 Karel Havlík, dobřichovický mlynář. Svou čínorodostí a vlivem výrazně ovlivnil život v Dobřichovicích zejména v letech 1920 – 1945. V tomto období elektrifikoval Dobřichovice, Lety a Karlík, byl jedním z hlavních iniciátorů výstavby kina, sokolovny, přístavby tehdejší obecné školy a zřízení

měšťanky. Byl starostou tělocvičné jednoty Sokol, členem obecního zastupitelstva, členem představenstva Spořitelny a záložny v Berouně (měla pobočku v Dobřichovicích), Hospodářské záložny na Zbraslavi a řady dalších hospodářských organizací s regionální působností. Zemřel v roce 1965.

Redakce

KULTURA V LÉTĚ

Vážení čtenáři Kukátka a příznivci kulturního dění v Dobřichovicích, blíží se léto a s ním i nové koncerty v karlickém kostele sv. Martina a Prokopa i jinde. Pro letošní rok pro Vás klavírista prof. Jaroslav Šaroun připravuje několik koncertů se spoustou zajímavých hostů (manželé Kolářovi - zakladatelé Notiček, mezzosopranistka Oldřiška Musilová a další). Již v červnu a červenci to budou dva moc zajímavé houslové koncerty. Na zámku v Dobřichovicích se pravidelně každý rok bude konat divadelní léto, v letošním roce proběhne během července, kdy řevničtí divadelníci s řadou zajímavých hostů budou hrát Postřižiny. V srpnu nezapomeňte na festival Musica viva, pořádaný soubory Ludus musicus a Chairé pod vedením Fr. Běhouneka a J. Krčka se zajímavými hosty. Termín vinařských slavností bude jako vždy poslední sobotu v srpnu.

Kvůli divadelním i školním prázdninám nepořádáme dětská divadelní představení během července a srpna, nicméně od září se opět představení rozeběhnou a jedenkrát měsíčně v neděli od 15 hodin můžete zajít do zámku nebo do sálu Dr. Fürsta na pohádku.

Ráda bych Vám touto cestou představila novou kolegyni, paní Vladku Cvrčkovou, která mě bude od léta zastupovat po dobu mateřské dovolené. Paní Cvrčková má zkušenosti v organizování kulturních akcí v Karlíku, kde pořádá společně s karlickými občany plesy, karnevaly a dětské dny.

Pro Váš lepší přehled uvádím nyní v předstihu zde v Kukátku již naplánované akce, konkrétní termíny u některých ještě nejsou známy, proto je najdete v Informačním listě, kde bude přehled aktuální, již s konkrétními daty a hodinami. A určitě ještě další akce přibudou ...

Na závěr bych ráda všem popřála hezké léto a poděkovala za spolupráci městskému úřadu za to, že mi dali možnost uspořádat i nákladnější akce, mezi které neodmyslitelně patří koncerty, či Velikonoční a Vánoční jarmarky. Také děkuji Skautům a Náručí, s nimiž je vždy bezvadná spolupráce během trhů. Jinak v kulturním centru vidím další mezeru, kterou by bylo potřeba vyplnit. Ukazuje se, že dobřichovičtí mají velký zájem o některé koncerty a mnohdy nestačí

kapacita místních sálů. Proto se na městském úřadu snažím do budoucna prosadit malé skladovací venkovní zastřešené podium, které by mohlo na nádvoří zámku stát přes letní období. Mohly by se tam pořádat nejenom koncerty, ale i divadélka pro děti. Za pěkného počasí je škoda sedět vevnitř a nádvoří by pojalo větší kapacitu než sál Dr. Fürsta či sály v zámku.

Krásné léto Vám přeje Andrea Kudrnová (Hrubá)

PŘEHLED AKCÍ:

ČERVEN

1. června: Vladislav Vančura – Rozmarné léto, pořádá Fr. Běhounek a Ludus musicus, účinkuje Ludvík Vaculík

6. - 7. června: Královský průvod - program v Dobřichovicích před zámkem v pátek: 17h divadlo Trakař uvede klauniádu KOCOURKOV dále vystoupí Ludus Musicus, šermíři Alotrium, tanečnice Trn v oku, příchod průvodu s císařem v 19.30 20h koncert - HRADIŠŤAN (u řeky pod zámkem) 22h NOC NA KARLŠTEJNĚ (zámek nádvoří) vstup na celý program je volný sobota: 10 -10.30 odchod královského průvodu na Karlštejn (z ulice 5. května)

14. června v 17h, kostel sv. Martina a Prokopa v Karlíku: koncert: Jana Douchová - Vavřínková - viola a Jana Vonášková - Nováková - housle, (program: G. F. Händel, J. Haydn, S. Prokofjev, M. Vieuxtemps, B. Martinů)

19. června ve 22 hod. (světová premiéra), 20. 6. ve 23 hod., 26., 27., a 28. 6. ve 22 hod. uvede na nádvoří zámku nově ustavená Divadelní společnost Dobřichovice hru Lva Trifortena *Antonie a divoká karta*.

21. června 14 - 22h MINIFESTIVAL REGIONÁLNÍCH KAPEL - CHARITATIVNÍ MIREK akce na podporu asistenčních psů a neziskové organizace Pomocné tlapy o.p.s. Třehusk, 4Zdi, Apple, Rakovnickej potok a další folkové i nefolkové kapely

28. června, kostel sv. Martina a Prokopa v Karlíku koncert prof. J. Šarouna a rodiny Kolářových, zakladatelů Notiček ukázka různých hudebních nástrojů; program: Bach, Mozart, Ries, Bartók aj.

ČERVENEC

5. července v 16h na zámku ve velkém sále: vernisáž Klubu amatérských fotografů mezi členy je místní fotograf Roman Garba, výstava bude volně přístupná do konce srpna

12. července v kostele sv. Martina a Prokopa v Karlíku: prof. J. Šaroun a hosté

16. - 20. července: představi v režii M. Frýdla řevničtí divadelníci s řadou známých hostů hru se zpěvy na motivy B. Hrabala – POSTŘÍŽINY

26. července v 18h, kostel sv. Martina a Prokopa v Karlíku:
Houslový koncert - Duo Echo

SRPEN

9. - 17. srpna, residence Křížovníků s červenou hvězdou (zámek), kaple sv. Judy Tadeáše, kostel sv. Martina a Prokopa v Karlíku, Karlštejn: festival MUSICA VIVA (Ludus musicus s hosty, Chairé, J. Šaroun s hosty. I. Bažantová – Jandová s hosty, doc. E. Kröschlová se skupinou věnující se renesančním a barokním tancům a další)

30. srpna VINAŘSKÉ SLAVNOSTI

ZÁŘÍ

6. září po celý den, zámek: ŠERMÍŘSKÁ ALOTRIA

6. září v kostele sv. Martina a Prokopa v Karlíku: prof. J. Šaroun a hosté

13. září v kostele sv. Martina a Prokopa v Karlíku: prof. J. Šaroun a hosté

13. září, zámek, sál s krbem: vernisáž obrazů paní Sichrovské

27. září v kostele sv. Martina a Prokopa v Karlíku: prof. J. Šaroun a hosté

28. září, 15h, zámek Dobřichovice: divadlo Kapsa uvádí pohádku pro děti O RŮŽENCE

ŘÍJEN

3. října ve 20h, sál Dr. Fürsta: koncert skupiny TALIESYN ve 20h

12. října v 15h, zámek: divadlo Kejkliř uvádí dětskou pohádku STOLEČKU, PROSTŘÍ SE!

31. října ve 20h, sál Dr. Fürsta: sólový koncert MÁRIA BIHÁRIHO (harmonika, klavír, zpěv) (člen skupiny Koa a bývalý spoluhráč Zuzany Navarové)

LISTOPAD

8. listopadu ve 20h, sál Dr. Fürsta: koncert: MARTA A TENA ELEFTERIADU

30. listopadu v 15h, základní škola v Raisově ul.: Malé divadélko Praha uvádí pohádku O SNĚHURCE

Letní hudební festival MUSICA VIVA

Rozhovor s p. Františkem Běhounkem, vedoucím souboru Ludus musicus, o konkrétní podobě letošního festivalu Musica viva.

Kukátko: *Stále platí Vaše dřívější představa o změnách v průběhu a programu festivalu Musica viva?*

F. Běhounek: Samozřejmě. Jak jsme již před časem avizovali, festival rozšíříme jak časově, tak programově. A přibudou i koncerty či představení, která se budou konat i mimo hlavní festivalový týden. V podstatě chceme zavést novou tradici, aby v určitých obdobích či přímo v jeden stálý termín zazněla vždy třeba stejná díla v různých interpretacích nebo různá díla, která se k tomuto termínu nějak vážou (např. díla k poctě sv. Jana Nepomuckého a pod.). Prvním projektem je, (či vlastně již bylo) uvedení Máchova *Máje* na 1. máje a stejně tak na první červnovou neděli chceme vždy připravit uvedení Vančurova *Rozmarného léta*, samozřejmě pokaždé v jiném obsazení a provedení. Prvního provedení *Rozmarného léta* se ujal pan spisovatel Ludvík Vaculík a zazní hudba, která se hrála v době vzniku tohoto díla a v 1. polovině 20. století. A máme ještě jeden nápad. V letošním roce si připomeneme výročí sta let od vydání vesnického románu Jindřicha Šimona Baara *Jan Cimburá*. Baar působil 16 let v nedalekém Ořechu, takže vztah k našemu regionu je evidentní. Proto bychom chtěli připravit na poslední weekend

v červnu pořad na motivy této knihy. Zúčastnit by se měli i manželé Anna a František Wretzlovi. Paní Wretzlová, rozená Pixová, je vnučkou hrdiny tohoto románu. Přesný termín bude zveřejněn v červnových číslech regionálních tiskovin a na plakátech.

K.: *A můžete již říci něco bližšího k programu hlavního týdne festivalu?*

F. B.: Samozřejmě. Program je již téměř hotov, i když samozřejmě může dojít k drobným změnám. A možná dojde i k zajímavému překvapení ... jistě chápete, že ho teď neprozradím ... Ale definitivní verze programu bude publikována také v místním tisku v aktuálním termínu, tedy v červenci.

K.: *Co můžete prozradit v této chvíli?*

F. B.: V této chvíli je možno pozvat všechny zájemce na slavnostní zahájení, které proběhne v sobotu 9. srpna v 18 hodin na nádvoří residence Křížovníků (zámek). Zahájení bude po hudební stránce v režii tria lesních rohů. V jeho podání uslyšíte nejdříve slavnostní fanfáry a po úvodním slovu také půlhodinový koncert. Na něj naváže vernisáž výstavy, kterou připraví opět dr. Vítězslav Štajnochr. Letošním tématem je Svatá Trojice. Návštěvníci se mohou těšit na podrobný výklad o kul-

tu Sv. Trojice i o obřadu Nejsvětější Trojice a o poutních místech, který doprovodí vystavený materiál.

K.: *Bude také večerní koncert?*

F. B.: Jistě. Na vernisáž výstavy naváže koncert v kapli sv. Judy Tadeáše s liturgickou tematikou. Zatím se rozhodujeme mezi několika variantami, takže nyní ještě konkrétní být nemohu.

K.: *Dobrá, to je sobota. Co připravujete na neděli?*

F. B.: V neděli 10. srpna přivítáme nové hosty. Od letošního roku bude s festivalem spolupracovat i pan profesor Jaroslav Šaroun. Letos připraví dva koncerty. V neděli 10. srpna uvede komorní barokní operu Giovanniho Battisty Pergolesiho *Livietta e Tracollo* z r. 1734. V sólových rolích vystoupí Martina Bauerová (soprán), Oldřich Kříž (baryton), za doprovodu samotného pana profesora. A jestliže jsem řekl, že připraví dva koncerty, pak ten druhý koncert bude v pátek 15. 8. S písněmi autorů období romantismu (F. Schubert, R. Schumann, J. Brahms, A. Dvořák) vystoupí za klavírního doprovodu J. Šarouna německý barytonista a profesor berlínské akademie Nikolas Hildebrand.

K.: *Co bude následovat v týdnu po prvním weekendu?*

F. B.: V týdnu uvedeme dva koncerty, a to v úterý a ve čtvrtek. Konkrétně tedy v úterý 12. srpna to bude opět barokní repertoár. Paní profesorka a cembalistka Ivana Jandová – Bažantová, kterou známe již z loňského vynikajícího sólového recitálu, přizvala na letošní ročník další hráče, kteří se věnují t.zv. poučené interpretaci barokní hudby. Vystoupí s ní a na kopie barokních nástrojů zahrají Martina Štillerová na barokní housle, Michala Roubalová na barokní příčnou flétnu a Jakub Michl na violu da gamba. Na programu budou skladby G. P. Telemanna, F. Couperina a J. S. Bacha.

A na čtvrtek 14. 8. pak chystáme opět populární program renesančních a barokních tanců.

K.: *A na co se budou moci posluchači těšit o druhém festivalovém weekendu?*

F. B.: Druhý weekend bude také velice zajímavý. O pátečním programu jsme se již zmínili v souvislosti s koncerty, které připraví prof. J. Šaroun. To bude 15. 8. V sobotu 16. 8. vystoupí se svým novým programem, nazvaným *Píseň je touha*, příbramský soubor Chairé pod vedením Josefa Krčka. To bude odpoledne. A večer bude patřit našemu souboru Ludus musicus a hostům. Uvedeme středověké drama *Mastičkář* s dobovými gotickými zpěvy (v roli Mastičkáře se představí Michal Smutný, v roli Rubína pak Jan Venclík) a půvabnou operu buffu Karla Loose *Opera Boemica o komínku nakřivo postaveném*. Ta líčí spor otce a hospodáře se dvěma zedníky, kteří mu stavěli komín, a byla ve své době nesmírně populární, dokonce tak, že některé zpěvy z ní doslova zlidověly a byly později zapsány jako písně lidové. Jde vlastně o alegorii. Stejně jako komín je i člověk stvořen z hlíny a jsou-li oba špatně „uhnětení“, oba padají ... Její popularita stále trvá, o čemž svědčí řada uvedení a adaptací, např. půvabná loutková adaptace bratří Formanů. V hlavních rolích vystoupí již dobře známí sólisté Milada Jirglová, Vladimír Doležal a Jiří Sulženko.

K.: *Zmínil jste se několikrát i o tom, že festival nezačnete v Dobřichovicích ...*

F. B.: Ano, to zůstává. V neděli 17. 8. festival uzavřeme na hradě Karlštejně poutní mší k slavnosti Panny Marie na nebe vzaté v kapitulním kostele Panny Marie. Rád bych tedy všechny zájemce na festival pozval, věříme všichni, že program je letos velice zajímavý a že si v něm každý najde něco, co jej potěší.

K.: *Děkujeme za rozhovor.*

SKVĚLÉ DUBNOVÉ PROČ A TO HUDEBNÍ. A PROČ NE?

V dubnu do našich končin zavítali vzácní hudební hosté z Francie na krátké turné, čítající tři koncerty (18. 4. v Řevnicích, 19. 4. v Berouně a 20. 4. ve Zruči nad Sázavou). Zahrát přijel francouzský soubor Il perché musicale, zabývající se barokní hudbou 17. a 18. století.

Kdykoli máme na poli interpretace barokní hudby možnost slyšet hudební hosty z Francie, můžeme se těšit na výbornou musiku, neboť francouzské soubory čerpají z bohatých a nesmírně zajímavých zdrojů často dokonce dosud nevydané hudby a jejich umění stojí na vskutku poctivém gruntu nejen vynikajících hráčských schopností, ale rovněž i skvěle fungujícího vzdělávacího systému, v němž působí vynikající pedagogové a významné osobnosti hudebního života. Bylo se tedy opravdu nač těšit. O to pak víc, že členkou tohoto souboru je hobojistka Tereza Pavelková, rodačka z Řevnic, kterou si jistě mnozí přátelé dobré musiky pamatují jako nedávnou kmenovou členku souboru Ludus musicus. Nyní studuje hru na barokní hoboj a na loutnu v Paříži a přijela se svými kolegy, s nimiž cestuje po celé Evropě.

Soubor Il perché musicale se dal dohromady na jaře roku 2006 původně pro zvláštní a zajímavý projekt, totiž pro dvoutýdenní turné po malebných korsických kostelech, kde s hudbou raného baroka chtěli také objevovat a oživovat rané italské varhany. Nezůstalo jen u tohoto projektu, na Korsiku se vrátili i v r. 2007 a zamíří tam i letos. A mezitím hrají nejen po celé Francii, ale i v řadě měst Evropy. Takže bylo vlastně jen otázkou času, kdy zavítají také k nám.

Soubor hraje ve složení: Sophie Iwamura,

Jérôme van Waerbeke – barokní housle, Tereza Pavelková – barokní hoboj, Lucile Boulangere – viola da gamba, Arnaud de Pasquale – cembalo. Všichni mají za sebou již řadu let studií interpretace barokní hudby u významných osobností oboru a svá studia dále prohlubují.

Svůj poněkud neobvyklý název soubor odvodil od hudebně teoretického traktátu italského musikanta a teoretika Angela Berardiho *Il perché musicale*, tedy volně snad *Proč v hudbě, Hudební proč* a pod. Je to symbol tážání a hledání, autor v traktátu klade zajímavé otázky o interpretačních stylech a o dobové praxi hudebního doprovodu jak ve vokální, tak v instrumentální hudbě (t.zv. *seconda prattica*). Pro tři koncerty u nás si francouzští hosté připravili výhradně francouzskou hudbu, tedy skladby, vzniklé a provozované na francouzském královském dvoře v době Ludvíka XIV. (1643 – 1715) a Ludvíka XV. (1715 – 1774). Program byl postaven tak, aby se mohl soubor představit jako kompaktní těleso a jednotliví členové jako sólisté s doprovodem ostatních kolegů. Posluchači tak měli doslova unikátní příležitost slyšet ve vynikajícím provedení Sophie Iwamury a Jérôme van Waerbeke jednu z pověstných sonát pro dvoje housle Jeana-Marie Léclaira (1697 – 1764; Sonata V. z *Première livre de Sonates*, cca 1731), které pro svoji extrémní obtížnost nebývají tak často hrány. Stejně tak i okouzující hudbu Françoise Couperina (1668 – 1733) v koncertu pro hoboj a basso continuo (sólistkou byla Tereza Pavelková), vituosní musiku legendárního gambisty Marina Maraise (1656 – 1728, vzpomínáte na vpravdě kultovní film *Všechna jitra světa*,

v němž jeho postavu skvěle zahrál Gérard Dépardieu ...?) v nesmírně zajímavém, hluboce intimním i technicky bravurním podání gambistky Lucile Boulangere i hudbu mistra cembalové hry Françoise Couperina v precizním a hluboce emotivním pojetí Arnauda de Pasquale. Společně pak soubor zahrál 6. suitu z *Livre de Simphonies, op. 1.*, Paris 1709) Louise-Antoina Dornela (po r. 1680 – 1756) a také Couperinův instrumentální koncert *Apothéose du Lully*, složený na památku Jeana Baptista Lullyho.

Soubor Il perché musicale představil tedy velice zajímavý a posluchačsky přitažlivý repertoár, který navíc provedl brilantním způsobem. Šlo přitom o dokonalou syntézu italského a francouzského stylu, toho nejlepšího, co tehdejší hudba mohla nabídnout, pokud jde o lehkost a bravuru provedení, muzikalitu, rozmanitost i hloubku hudebních nápadů. Kdo by čekal dnes tak módní rychlá tempa

a břeskný zvuk na efekt a rovněž efektní zdobení, ten by asi byl zklamán. Provedení bylo naopak velice subtilní, všichni musikanti velice jemně pracovali s každým tónem i ozdobou. Ale nejen to, také s odmlkami, pausami a tichem. Bylo znát, jak je jejich interpretace do nejmenších detailů promyšlená. Což jí ale v žádném případě neubralo na lehkosti, spontaneitě a emocionální hloubce.

Za zmínku i za pochvalu zajisté stojí také graficky uměřeně, podrobně a pokud jde o informace, také velmi zajímavě zpracovaný tištěný program, jenž dobře přiblížil muziku, kterou soubor hrál, dobový kontext i život a tvorbu autorů, jejichž díla představil.

Soubor Il perché musicale představil posluchačům vynikající hudební zážitek. Takže se lze jen těšit na jejich další hudební návštěvu.

JM

JAKÉŽE STRŮNY ZVUK? MÁCHOVSKÉ!

Magický první máj byl letos ochucen pochoutkou nebývalou. Jak byl před časem slíbil, připravil František Běhounek se svým souborem Ludus musicus v podvečer tohoto kouzelného dne hudebně dramatický pořad, jehož jádrem byl Máchův *Máj*. Pro letošní uvedení (zde je třeba dodat, že ambicí tohoto podniku je stát se tradicí, avšak tradicí flexibilní, takže by se nemělo stát, že se jednotlivá uvedení budou příliš podobat ...) přizval jako protagonistu a recitátora Máchova textu populárního herce Vladimíra Čecha. Jeho partnerem v recitaci byl pak Ivo Tamchyna, jemuž připadla recitace textů, které uváděly či zakončovaly celý program a také intermezza. Hudbu, která verše doplnila, tvořily většinou dobové písně Máchových současníků nebo v různých dobách zhudebněné texty samotného Máchy. Tak zazněla např. půvabná úprava Máchovy básně *Ani labuť, ani lůna,*

zhudebněné na počátku 20. století známým autorem mnoha další písní a zakladatelem populárního kabaretu *Červená sedma* Jiřím Červeným, i zhudebněná verze první Máchovy otištěné skladby *Svatý Ivan*. Půvabný a sólistou René Inquortem (*obr.*) skvěle podaný byl i *Poustevník* K. Sudimíra Šnajdra (1766 – 1835), či rovněž populární *Pocestný* F. L. Čelakovského a Aloise Jelena.

Ludus musicus tyto dávné a půvabné zpěvy provedl s nadhledem a jakousi tichou vnitřní radostí. Dvě mandoliny, kytara a violoncello vytvořily k melodicky i textově bohatým písním vynikající kontext. Logicky také došlo na Tylova a Škroupovu píseň *Kde domov můj*, samozřejmě v původní verzi. Což dalo celému programu velice a překvapivě silnou pointu.

Doprovodné texty dodaly *Máji* velmi působivý doprovod. Zejména pak úvodní *Pastorale* J. Nohy a závěrečné *Litoměřice* Rudolfa Medka. Ivo Tamchyna je zkušený recitátor a jeho podání těchto textů mělo přesně tu polohu, která byla v dané chvíli potřeba. Spíše věcnou, avšak přesto přesvědčivou recitací vystavěl Máchovu textu případný kontext i pevný základ.

A samotný *Máj*? Původní obavy některých zúčastněných, že bude těžké udržet po celou dobu napětí a koncentraci publika, byly velice rychle a rasantně vyvráceny. V nabitém sále křižovnické residence bylo tišeji než v kostele při bohoslužbě. I ten pověstný špendlík by bylo slyšet, kdyby náhodou propadl a nebyl v pádu

zadržén tím zvláštním napětím, které bylo ve vzduchu tak citelné. Vladimír Čech se svého partu, tedy recitace *Máje*, zhostil s noblesou a přesvědčivostí. Jeho pojetí brilantního a emotivního Máchova textu bylo promyšlené do nejmenších detailů a v překvapivě civilním rámci přesto plné kontrastů a silných emocí. Skvěle se zhostil zejména pasáží, které jsou známy všem milovníkům Máchovy poesie tak, že je bez problémů citují nazpaměť. I přesto byly tyto partie v Čechově podání najednou nové, překvapivé a půvabné. To vše dalo naplno vyniknout tomuto vpravdě mistrně napsanému textu. Místy až v zádech mrazilo ... Ano, tak silný je stále *Máj*, tak geniální byl Máchův básník. A tak dalo toto představení maně vzpomenout na podobně silné a dnes už památné představení, které před mnoha lety (pamětníci možná vzpomenu) prováděl Český skiffle bratří Traxlerů s hercem Jiřím Bednářem v pražské Viole. Celý večer se neobyčejně vydařil a zbývá teď jen se těšit, jaké bude provedení na prvního máje 2009.

JM

KVĚTNOVÉ FOTBALOVÉ ROZJÍMÁNÍ

Pomalou se s námi loučí jaro, které bylo navzdory globálnímu oteplování studené a deštivé. Teprve květnové slunce začalo trochu hřát ... Básník Máchův sice tvrdil, že „máj je lásky čas“, leč nám fotbalistům přináší neúprosné boje na zelených kolbištích. Letošní jarní fotbalová klání jsou velmi zajímavá a nezadají si s těmi nejnepřívětivějšími detektivkami, jejichž pointa je zahalena tajemstvím. Ani my se konečné výsledky zatím nedozvíme, neboť v době, kdy píšu tyto řádky, zbývá sehrát například „Áčku“ ještě sedm zápasů a všechno může být úplně jinak. Jak říkal pan Werich: *nikdo*

nic nikdy nemá mít za definitivní. Posuďte sami: dobřichovické „Áčko“ přezimovalo na druhém místě se ztrátou pěti bodů za favorizovanou Jenčí, která má neobyčejně silný tým, složený z velmi kvalitních fotbalistů. Nikdo v soutěži takový kádr nemá. Navíc jsou i velice dobře finančně zajištěni a mají zkušené funkcionáře s řadou konexí ... Očekávali jsme proto, že už si to „pohlídají“, zvláště poté, co jsme hned v prvním utkání v Jinočanech ztratili dva body po nerozhodném výsledku 0:0. Naše ztráta narostla na hrozivých sedm bodů! Vše vypadalo jasně. Naděje však umírá poslední! Hned o týden

později přijela Jeneč k nám. Nadšeně bojující tým Dobřichovic po báječném výkonu hostující celek namyšlených primadon porazil 4:2! V dalším zápase ve Statenicích naši vyhráli vysoko 7:2 a Jeneč ztratila další body porážkou na půdě zachraňující se Chotče. No – zkrátka a dobře: v této chvíli jsme sice stále druzí, ale se stejným počtem bodů, jako má první Jeneč. Rozdíl je jen ve skóre. Na čí stranu se štěstí přikloní, nikdo neví. Los má lepší soupeř, ale míč je kulatý ...

Poslední zápasy se daří vyhrávat, tým však není v takové pohodě jako začátkem jara, kdy třeba „přešel“ účastníka pražské I. B třídy SK Nusle 13:0 a předváděl doslova fotbal snů. Nyní chybí totiž několik zraněných hráčů ze základního kádru. Takže uvidíme. Pokud by se podařilo okresní přebor vyhrát a postou-

pit do krajské I. B třídy, byl by to mimořádný úspěch. Mimochodem: krajskou I. B. třídu hrály Dobřichovice naposledy před 25 lety, tedy před čtvrtstoletím, kdy spadly do okresního přeboru a potom hned do III. třídy.

Ostatní družstva také pokračují ve svých soutěžích a navazují na své podzimní výkony. Dorost a B tým dospělých až na drobné výkyvy předvádějí výkony podobné. Zlepšení jsme zaznamenali u žáků, kteří např. porazili Davli 5:0, a u přípravky, která zase rozdrtila Vonoklasy 18: 1!

Vážení sportovní příznivci, nesledujte, prosím, jenom Euro v televizi, ale přijďte se podívat i na fotbal „na živo“. Možná, že to budou rozhodující zápasy ...

S pozdravem - na shledanou na fotbale zve za oddíl kopané

Miloslav Omáčka

VOLEJBALOVÁ SEZÓNA 2007/2008 SKONČILA

Přesněji řečeno skončila sezóna volejbalových soutěží hraných v hale. Soutěže hrané na venkovních hřištích ještě pokračují a po zimní přestávce zahajují svou jarní část, což se týká našich žen B a C, účastnic krajského přeboru druhé třídy. Poslední zápasy této soutěže budou odehrány začátkem června. Přestože se závěrečnými tabulkami skončených soutěží (včetně stručného komentáře) bylo možno se seznámit v dubnovém čísle Informačního listu, nebude na škodu si je znovu připomenout. Pro prvoligové družstvo mužů byla sezóna 2007 – 2008 jubilejní, neboť naši v ní dovršili deset let nepřetržitého působení. Zopakujme si pro zajímavost jejich umístění v jednotlivých ročnících:

1998/99 – 4. místo	2003/04 – 8. místo
1999/00 – 4. místo	2004/05 – 4. místo
2000/01 – 3. místo	2005/06 – 1. místo
2001/02 – 1. místo	2006/07 – 2. místo
2002/03 – 3. místo	2007/08 – 4. místo

Naši měli tak trochu smůlu – sezóna 2005/06 byla poslední, kdy družstvo na prvním místě muselo o účast v extralige bojovat v baráži. (V ročníku 2001/02 naši neuspěli s MFF Praha, v sezóně 2005/06 s družstvem Benátek.) Od ročníku 2006/07 se do extraligy postupuje z prvního místa přímo. Kdyby toto pravidlo platilo o rok dříve, měli naši účast v extralige jistou. Stojí ještě za povšimnutí, že v uplynulých deseti sezónách – s výjimkou ročníku 2003/04 – naši byli vždy nejhůře na čtvrtém místě. Dobřichovické ženy A hrají druhou ligu od ročníku 2003/04, takže letošní sezóna byla pro ně pátá. V těch předcházejících se umístily takto:

2003/04 – 7. místo	2006/07 – 6. místo
2004/05 – 5. místo	2007/08 – 5. místo
2005/06 – 7. místo	

Dobřichovičtí muži B hrají krajský přebor 1. třídy, jehož závěrečnou tabulku sezóny 2007/08 najdete na protější straně.

Konečná tabulka 2007/2008
Muži A
1. Benátky
2. Havířov
3. Č. Budějovice
4. Dobřichovice
5. Staré Město
6. MFF Praha
7. Uničov
8. Brno
9. ČZU Praha B
10. Chomutov
11. Jablonec
12. Plzeň

Konečná tabulka 2007/2008
Ženy A
1. Nusle B
2. Chodov JM
3. Č. Budějovice
4. Slaviva Hr. Králové
5. Dobřichovice
6. Braník
7. Pardubice
8. Sokol Hr. Králové
9. Znojmo
10. Kladno

Konečná tabulka 2007/2008
Muži B
1. Slaný
2. Tuchlovice
3. Nymburk
4. Dobřichovice B
5. Čelákovice
6. Benešov
7. Kralupy
8. Všechlapy
9. Zruč .n. Sáz.
10. Hořovice

HgS

NOVINKY Z JARNÍCH ORIENTAČNÍCH BĚHŮ

Úvodem se vrátím ještě k mistrovství ČR v lyžařském orientačním běhu (LOB) ve dnech 23. a 24. 2. 2008, které bylo přeloženo do Horních Míseček, poněvadž nebyly již nikde v ČR sněhové podmínky vhodné pro takový vrcholový závod. Výsledky jsem již nestihl do uzavěrky předchozího čísla. Žakovskou kategorií D14 vyhrála Maruška Procházková jak na klasické trati, tak i na krátké trati a ve sprintu byla druhá. Celkovou atmosféru doplňuje obrázek Marušky u kontroly.

16. 2. jsme se zúčastnili závodů *Pražské zimní ligy* v Kamenných Žehrovicích a 1. 3. v Záhořanech (u Berouna). Všechny závody letošní PZL proběhly za celkem příznivých povětrnostních podmínek, beze sněhu a bez tuhých mrazů. Zima ale udeřila při třítapovém závodě *Pražské Velikonoce ve skalách*, který se konal 21. - 23. 3. poblíž České Lípy, opět za veliké účasti zahraničních závodníků (i z Izraele). Při příjezdu na místo srazu byla celá oblast pokryta mokřým sněhem. Situaci nejlépe znázorňuje obrázek. Podmínky byly kruté a kdo dokončil všechny etapy dostal čokoládové velikonoční vajíčko. Nejlepší umístění z našich docílil v H35 (muži nad 35 let) Antonín Procházka – byl druhý z 15.

Potom jsme se v březnu a dubnu účastnili těchto závodů zařazených do jarního oblastního žebříčku: 29. 3. v Praze-Petrovicích, 12. 4. v Tisu u Blatna, to byl současně oblastní přebor na klasické trati nejen pro Středočeskou a Pražskou oblast, ale i pro Západočeskou, takže i když byla Pavla Mrázová v D35 (ženy nad 35 let) celkově 12/40, Středočeskou oblast vyhrála. 13. 4. v Plavči u Jesenice byla v D14 Marie Procházková 1/15. 20. 4. v Pochvalově (u Řevničova) se současně konal i přebor na krátké trati

V bahně a sněhu stavěli pořadatelé stany při letošních Pražských Velikonocích ve skalách.

v D16 (mladší dorostenky) a Pavla Mrázová vyhrála (1/8). 26. 4. ve Staré Huti (u Dobříše) v kategorii D14 vyhrála Pavla Rusá (1/13). 1. 5. se v Praze-Ládví běžel sprint – výsledky však ještě nejsou k dispozici kvůli poruše počítače. Mimo těchto závodů se naši závodníci zúčastnili též mistrovství ČR na dlouhé trati v Jedovnici u Brna. V H50 (muži nad 50 let) byl Antonín Procházka 8/29.

M. Cupák

TENIS

Výsledky tenisových klání na dvorcích ani oficiální zprávu o změnách v klubu či plánech na další období se redakci nepodařilo do uzávěrky získat – snad příště. Redakčními silami jsme však zajímavé informace zachytili, a tak alespoň telegraficky:

Po rozmachu tenisového oddílu v druhé polovině sedmdesátých a v osmdesátých letech (nutno říci minulého století, i když je to nedávno), přišlo v devadesátých letech období stagnace. Kvalitní tenis předváděli hráči nově vzniklého F.H. Tenis Klub, který byl částečným nájemcem na dvorcích,

týmy dospělých tenisového oddílu TJ Sokol Dobříšovice hrály nižší soutěže, žákovská a dorostenecká družstva vymřela, výbor oddílu zmrtvěl, funkcionářský prapor mnoho let formálně držel zvykově uznávaný předseda František Procházka. Až letošní členská tenisová schůze přinesla obrat. Byl zvolen nový výbor v čele s předsedou Tomášem Tomáškem a členy Jiřím Geisslerem, Marcelou Němcovou, Bohumírem Čížkem a již zmíněným Františkem Procháskou. Nový elán je na první pohled vidět. Držíme palce.

DH

Studentka vysoké školy fotografické (ITF Opava), hledá pronájem místnosti v Dobříšovicích, která by sloužila jako atelier pro nekomerční účely.

Kontaktujte mě prosím na tel.: 774 558 753

DOBŘICH s.r.o., Dobříšovice

nabízí možnost inzerce v DOBŘICHOVICKÉM KUKÁTKU

časopis vychází jako občasník, obvykle čtvrtletně v březnu, červnu, září a prosinci

Ceník

* A5 (celá vnitřní strana) 3 500 Kč
Celoroční inzerce 12 000 Kč (4 x 3000 Kč)

* A6 (polovina vnitřní strany) 2 000 Kč
Celoroční inzerce 6 800 Kč (4 x 1700 Kč)

* A5 (třetí strana obálky + PR článek) 5 000 Kč
Celoroční inzerce 16 000 Kč (4 x 4000 Kč)

* A5 (zadní strana pro PARTNERA Dobříšovicé-
ho Kukátko) 10 000 Kč

Partner získává výhodu zhotovení inzerátu zdarma, PR články, logotyp a poděkování v tiráži. Další možné výhody po dohodě.

Formáty menší než A6 budou přijímány dle prostorových možností za smluvní ceny. Nekomerční rádková inzerce zdarma!

Kontakt: info@zxu.cz / mobil: 732 440 808

STAVEBNÍ MATERIÁLY Dobříšovice, Pražská 819
ROZVOZ A SKLÁDÁNÍ ZAKOUPENÉHO MATERIÁLU

Provozní doba: Po-Pá: 7-12 13-16, So: 8-11

721 554 000, 257 710 141 257 710 143

dobrichovlice@stavebniprodej.cz

Kola
Štorek
Řevnice

jízdní kola

■ příslušenství ■ náhradní díly

KOLA

- horská
- trekingová
- silniční
- dětská

- platební karty
- splátkový prodej bez navýšení

po-pá 8-18
čt 8-20
so 8-12
ne 14-17 (duben-srpen)

e-mail: info@kola-sport.cz
www.kola-sport.cz
tel.: 257 721 313
Komenského 92, Řevnice

DIMAN s.r.o., Dobřichovice

nabízí využití renovovaných prostor bývalého statku
- KULTURNÍHO A SPOLEČENSKÉHO SÁLU -

Možnost pořádání menších koncertů,
divadelních představení, společenských akcí,
školení, seminářů,
obchodních a prezentačních akcí.

Pronájem sálu Dr. Fürsta:

pronájem sálu bez přilehlé místnosti – velikost sálu 78 m ²	200 Kč/hod.
pronájem sálu včetně přilehlé místnosti (sál s jevištěm) – 104 m ²	250 Kč/hod.
pronájem piana	50 Kč/hod.
pronájem židlí – vybavení sálu jako hledíště	50 Kč/hod.
pronájem skládacích stolů	50 Kč/hod.

provozní a cenové podmínky při déletrvajících akcích - individuální dohoda

BLIŽŠÍ INFORMACE:

Diman s.r.o., 5. května 3, 252 29 Dobřichovice
Ing. Magda Havlíková
tel. 2 5771 1031 (byť), 602 660 960, Za Mlýnem 888, Dobřichovice

FEMAT
spol. s r. o.

AUTOSALON ŠKODA

- autorizovaný prodejce nových vozů ŠKODA
- zajištění výhodného financování (finanční / operativní leasing, spotřebitelský úvěr)
- nabídka předváděcí jízdy
- pojištění vozu přímo na místě
- přihlášení vozu do evidence příslušného MÚ
- výkup stávajícího vozu za hotové
- individuální a profesionální přístup ke klientům
- držitel certifikátu ISO 9001

Akční nabídka

NA CESTĚ K NOVÉMU VOZU VÁS UŽ NIC NEZASTAVÍ!

	První splátka	Měsíční splátka	Základová částka	Délka leasingu
Fabia 1.2 HTP44 kW	50 000 Kč	3 300 Kč	50 000 Kč	3 let
Fabia Combi 1.2 HTP44 kW	50 000 Kč	3 900 Kč	50 000 Kč	3 let
Roomster 1.2 HTP51 kW	51 000 Kč	4 900 Kč	50 000 Kč	3 let

Výpadev 2313, Praha 5-Radotín
Tel./fax: 257 810 520 / 257 812 029
E-mail: prodej.radotin@femat.cz

Zelená linka: 800 400 104
www.femat.cz

atelier

Přijďte se k nám opálit

grafické návrhy • fotografie • www stránky • multimediální prezentace • dekorace
NÁVRHY A REDESIGN LOGOTYPŮ / VÝROČNÍ ZPRÁVY / CORPORATE IDENTITY / INZERCE / MERKANTILNÍ TISKOVINY
FOTOGRAFIE MÓDY, INTERIERŮ, PRODUKTŮ / DEKORAČNÍ FOTOGRAFIE / VÝTVARNÉ PORTRÉTY / KALENDÁŘE

Atelier ŽÚ • Všenorská 265 • 252 29 Dobříčovice • www.zxu.cz • info@zxu.cz • 732 440 808